



Brüsszel, 2026. június 26.
(OR. en)

11218/26

Intézményközi referenciaszám:
2025/0400 (COD)

ENER 476
CLIMA 360
CONSOM 216
TRANS 460
AGRI 545
IND 454
ENV 863
COMPET 885
FORETS 101
CODEC 1328
IA 189

AZ ELJÁRÁS EREDMÉNYE

Küldi: a Tanács Főtitkársága

Dátum: 2026. június 26.

Címzett: a delegációk

Előző dok. sz.: 10740/26

Tárgy: Javaslat – AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVE az (EU) 2018/2001, az (EU) 2019/944 és az (EU) 2024/1788 irányelvnek az engedélyezési eljárások felgyorsítása tekintetében történő módosításáról – Általános megközelítés

Mellékelten továbbítjuk a delegációknak az (EU) 2018/2001, az (EU) 2019/944 és az (EU) 2024/1788 irányelvnek az engedélyezési eljárások felgyorsítása tekintetében történő módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslattal kapcsolatban a Tanács (Közlekedés, Távközlés és Energia) 2026. június 26-i ülésén kialakított általános megközelítés szövegét.

Az általános megközelítés alkotja a Tanács e javaslatra vonatkozó ideiglenes álláspontját, és alapul szolgál az Európai Parlamenttel folytatandó tárgyalásokhoz.

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVE

az (EU) 2018/2001, az (EU) 2019/944 és az (EU) 2024/1788 irányelvnek az engedélyezési eljárások felgyorsítása tekintetében történő módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 192. cikke (1) bekezdésére és 194. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére¹,

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére²,

rendes jogalkotási eljárás keretében,

¹ HL C [...], [...], [...] o.

² HL C [...], [...], [...] o.

mivel:

- (1) A lassú és bonyolult engedélyezési eljárások – többek között a hálózati csatlakozások esetében – jelentik az energetikai projektek fejlesztésében tapasztalható késedelmek egyik fő okát. A villamosenergia-átviteli hálózatok kiépítése körülbelül 10 évet vesz igénybe, amelyből az engedélyezés a megvalósításhoz szükséges idő több mint felét teszi ki. Hasonlóképpen a megújulóenergia-projektek engedélyezése tagállamtól és az érintett technológiától függően még mindig eltarthat akár kilenc évig is. A tárolólétesítményeknél technológiától függően egy–hét évre lehet szükség. Az elektromos töltőberendezések autópályák mentén és járműszínekben történő létesítésére vagy átalakítására vonatkozó engedélyezési eljárások átfutási ideje egyes tagállamokban akár két év is lehet. A lassú engedélyezés többek között a hatósági adminisztrációs rendszerek közötti koherencia hiányának, a hatósági személyzet elégtelen létszámának, a környezeti vizsgálatok időtartamának, a társadalmi elfogadottság hiányának, a korlátozott digitalizációnak és az adatok korlátozott rendelkezésre állásának, valamint közigazgatási és bírósági pereknek tulajdonítható.

- (2) Az elmúlt években uniós szinten új intézkedések kerültek bevezetésre a megújulóenergia-projektek és bizonyos mértékig az infrastrukturális projektek engedélyezési eljárásainak felgyorsítása érdekében. 2022-ben sor került az (EU) 2022/2577 tanácsi rendelet³ elfogadására a megújulóenergia-projektekre és a kapcsolódó infrastrukturális projektekre vonatkozó engedélyezési eljárások felgyorsítása céljából. E rendelet részleges alkalmazását az (EU) 2024/223 tanácsi rendelet⁴ 2025. június 30-ig meghosszabbította. Emellett az (EU) 2023/2413 európai parlamenti és tanácsi irányelv⁵ módosította az (EU) 2018/2001 európai parlamenti és tanácsi irányelvet⁶ annak érdekében, hogy egy rövidebb határidőket és egyszerűbb szabályokat tartalmazó, átfogó engedélyezési keret bevezetésével észszerűsítse a megújuló energiaforrást hasznosító erőművek engedélyezésére vonatkozó közigazgatási eljárásokat. A módosított irányelv magában foglalja a feltérképezési kötelezettségeket, annak kötelezettségét, hogy kijelöljenek a megújuló energiaforrások hasznosításának felgyorsítására alkalmas olyan területeket, ahol a projektekből eredő környezeti hatások várhatóan alacsonyak lesznek, és ezért gyorsabb és egyszerűbb szabályok alkalmazhatók, valamint magában foglal fakultatív intézkedéseket az infrastrukturális projektek felgyorsítására alkalmas olyan területek bevezetésére, ahol az infrastrukturális projektek bizonyos feltételek – például a terület stratégiai környezeti vizsgálatának elvégzése – mellett mentesülnek a környezeti hatásvizsgálat alól.

³ A Tanács (EU) 2022/2577 rendelete (2022. december 22.) a megújuló energia szélesebb körű alkalmazásának felgyorsítását célzó keret meghatározásáról (HL L 335., 2022.12.29., 36. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2577/oj>).

⁴ A Tanács (EU) 2024/223 rendelete (2023. december 22.) a megújuló energia szélesebb körű alkalmazásának felgyorsítását célzó keret meghatározásáról szóló (EU) 2022/2577 rendelet módosításáról (HL L, 2024/223, 2024.1.10., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/223/oj>).

⁵ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2023/2413 irányelve (2023. október 18.) az (EU) 2018/2001 irányelvnek, az (EU) 2018/1999 rendeletnek és a 98/70/EK irányelvnek a megújuló energiaforrásokból előállított energia előmozdítása tekintetében történő módosításáról, valamint az (EU) 2015/652 tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L, 2023/2413, 2023.10.31., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2023/2413/oj>).

⁶ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/2001 irányelve (2018. december 11.) a megújuló energiaforrásokból előállított energia használatának előmozdításáról (HL L 328., 2018.12.21., 82. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2018/2001/oj>).

- (3) A hatósági engedélyezési eljárások koordinált és harmonizált módon történő további egyszerűsítésére és lerövidítésére van szükség annak biztosítása érdekében, hogy az Unió megvalósítsa a 2030-ra kitűzött ambiciózus éghajlat- és energiapolitikai céljait és a 2050-re elérendő klímasemlegességi célkitűzést. Az (EU) 2018/2001 irányelv nem foglalkozott olyan fontos – az engedélyezési eljárásokat és a megújuló energiaforrások rendszerbe való integrálását jelentősen késleltető – kérdésekkel, mint például a hálózatokra, az önálló energiatároló létesítményekre vagy az elektromos töltőberendezésekre vonatkozó engedélyezési eljárások lassúsága, a társadalmi elfogadottság hiánya vagy az eljárások elégtelen digitalizálása. Emellett az említett irányelv csak az (EU) 2022/2577 rendelet egyes intézkedéseit tartalmazza, nem tartalmaz azonban több abban szereplő, már nem alkalmazandó fontos intézkedést, például azokat, amelyek a környezetvédelmi szempontokon túlmutatóan kiterjesztik a megújulóenergia-projektek prioritását, valamint azokat, amelyek észszerűsítik az egyes környezetvédelmi szabályoknak való megfelelést. Végül szükség van az (EU) 2018/2001 irányelv meglévő intézkedéseinek célzott módosítására maximális hatékonyságuk biztosítása érdekében.
- (4) Az (EU) 2018/2001 irányelv 15c. cikke arra kötelezi a tagállamokat, hogy legalább egy megújulóenergia-technológia tekintetében jelöljenek ki a megújuló energiaforrások hasznosításának felgyorsítására alkalmas területeket. A kijelölés céljából a tagállamok a megújuló energiaforrások hasznosításának felgyorsítására alkalmas területtől nyilvánítható területek köréből kizárhatnak egyes területeket azok jelentős környezeti értéke és érzékenysége miatt. Annak érdekében azonban, hogy a megújuló energiaforrások hasznosításának felgyorsítására alkalmas területek kijelölésére vonatkozó célkitűzések ne sérüljenek, helyénvaló, hogy a tagállamok ne azonosítsanak olyan, nagy területeket, ahol a megújulóenergia-projektek telepítése környezeti okokból, többek között a táj védelme miatt eleve nem lehetséges, mivel ezeket a projekteket alá fogják vetni a megfelelő célzott környezeti vizsgálatoknak, amelyek lehetővé teszik a lehetséges környezeti hatások azonosítását és kezelését. Egy terület akkor tekintendő nagynak, ha a megújulóenergia-projektek adott területről való kizárása veszélyezteti a tagállam integrált nemzeti energia- és klímatervében meghatározott, megújuló energiára vonatkozó nemzeti hozzájárulásának teljesítését. Továbbra is lehetségesek korlátozások, ha egy tagállam a regionális vagy helyi fejlesztési tervekben elegendő területet jelölt ki a megújuló energiaforrások számára ahhoz, hogy az integrált nemzeti energia- és klímatervével összhangban teljesítse a megújuló energia egy adott típusára vonatkozó nemzeti vagy regionális területi célértékeket.

- (5) A nem megfelelő társadalmi részvételi folyamatoknak, amelyek közigazgatási és bírósági perek formájában vezetnek ellenálláshoz, továbbra is szerepük van abban, hogy hosszadalmas az érintett energetikai projektek végrehajtása. A perek további, a közigazgatási engedélyezési eljárásokra előírányzott határidők lejárta utáni lépéseket tesznek szükségessé, ami előre nem látható késedelmekhez vezet, amelyek időtartama attól függően változik, hogy az adott tagállamban mennyire gyors az igazságszolgáltatás. A megújulóenergia-projektek engedélyezési eljárásainak és ezáltal a megújuló energiával kapcsolatos megoldások piaci elterjedésének egyik fő akadály a társadalmi elfogadottság hiánya. Ez utóbbi növelhető a helyi közösségek megújulóenergia-projektekben – különösen a nagyobbakban – való társadalmi részvételének biztosításával. Ezért a tagállamoknak intézkedéseket kell elfogadniuk annak érdekében, hogy legalább a nagy megújulóenergia-projektek előnyeiből – közvetlen vagy közvetett részvétel útján – a helyi polgárok és a projektek közelében élő közösségek is részesüljenek az ellátó szabad megválasztásának sérelme nélkül, amely elvet az (EU) 2019/944 európai parlamenti és tanácsi irányelv⁷ 4. cikke írja elő. Ilyen intézkedés lehet közvetlen pénzügyi részvételre irányuló intézkedés annak különböző formáiban, például megosztott tulajdonosi rendszerek formájában, többek között az energiaközösségekkel való együttműködés révén; közösségi finanszírozási rendszer, megújulóenergia-önellátási vagy energiamegosztási rendszer, vagy lehet közvetett pénzügyi részvételre irányuló intézkedés, például a helyi közösségek javát szolgáló szerződések és a munkahelyteremtés előmozdítása, beleértve a képzési programokat is; közösségi juttatási alap; pénzügyi kompenzáció a projekt közelében élő helyi közösségek számára; helyi adóbevételek, például a projekt által generált és a projektnek otthont adó önkormányzat által beszedett ingatlanadó-bevételek; közcélú infrastruktúra építése és karbantartása a projekt közelében; a villamosenergia-árban érvényesített kedvezmények, vagy a kiszolgáltatott helyzetben lévő felhasználóknak és az energiaszegénység által érintett személyeknek nyújtott támogatás. A tagállamok dönthetnek úgy, hogy a projekt konkrét technológiájától, helyszínétől és méretétől függően különböző előnymegosztási intézkedéseket alkalmaznak. A tagállamok az ezen irányelvben meghatározott előnymegosztási kötelezettség hatálya alá nem tartozó megújulóenergia-projektek tekintetében is vezethetnek be vagy tarthatnak fenn előnymegosztási rendszereket.

⁷ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/944 irányelve (2019. június 5.) a villamos energia belső piacára vonatkozó közös szabályokról és a 2012/27/EU irányelv módosításáról (HL L 158., 2019.6.14., 125. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2019/944/oj>).

- (6) A gyakran az átláthatóság hiányában gyökerező helyi ellenállás és az elégtelen mértékű közösségi részvétel az engedélyezési eljárások késedelméhez és későbbi jogvitákhoz vezethet. A nyilvánosság korai szakaszban történő és megfelelő bevonása egyértelmű sikertényező a megújulóenergia-projektekben, amint azt az (EU) 2024/1343 bizottsági ajánlás⁸ is jelzi. Egy független facilitátor vagy a facilitátorként eljáró érintett hatóság felgyorsíthatja a 10 MW-nál nagyobb teljesítményű megújulóenergia-létesítmények telepítését azáltal, hogy előmozdítja a projektgazdák és a helyi közösségek közötti konzultációkat, adott esetben az engedélyezési eljárásokat megelőzően és azok során, azzal a céllal, hogy a teljes folyamat során előmozdítsa a párbeszédet és konszenzust alakítson ki az érintett felek között, és elkerülhetővé tegye a jogvitákat.

⁸ A Bizottság (EU) 2024/1343 ajánlása (2024. május 13.) a megújulóenergia-projektek és a kapcsolódó infrastrukturális projektek engedélyezési eljárásainak felgyorsításáról (HL L, 2024/1343, 2024.5.21., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reco/2024/1343/oj>).

- (7) Az engedélyező hatóságok erőforráshiánya, valamint az engedélyezési eljárások digitalizálásának és az adatok rendelkezésre állásának hiánya az engedélyezési eljárásokat lassító szűk keresztmetszet. A digitalizáció és az MI-funkciók megfelelő használata kulcsfontosságú eszköz az eljárások felgyorsításában és abban, hogy azok valamennyi érintett fél számára hatékonyabbá váljanak. Lehetővé teszi az érintett hatóságok számára a kérelmek gyorsabb kezelését, a projektgazdák számára pedig azt, hogy kezdettől fogva gyorsan hozzáférjenek a folyamat lépéseire és követelményeire vonatkozó egyértelmű információkhoz, ami biztosítja az átláthatóságot és a nyomon követést. Az engedélyezési eljárások digitalizálásában azonban késedelem tapasztalható, mivel az sok esetben széttagoltan zajlik a különböző illetékes hatóságokhoz tartozó engedélyezési eljárások és eljárási lépések esetében, és a legtöbb tagállamban nincs egységes digitális folyamat.⁹ Emellett gyakran egynél több digitális portált használnak ugyanazon projektpályázat kezelésére, és az interoperabilitás sem mindig biztosított. Ebből következően jelentős adminisztratív teher hárul a projektgazdákra, korlátozott az engedélyezési eljárásokkal különböző szinteken foglalkozó hatóságok közötti belső koordináció, nem látható a kérelem státusza, és nem egyértelműek az engedélyezési eljárásokat lassító szűk keresztmetszetek. Nemzeti szinten egy digitális portálnak vagy több összekapcsolt portálnak a rendelkezésre bocsátása a megújulóenergia-projektek, valamint a tárolási és a hálózati projektek engedélyezési eljárásainak valamennyi lépésére vonatkozóan biztosíthatja a tagállamok különböző engedélyező hatóságai közötti egységesebb digitalizációt, interoperabilitást és átláthatóságot, és végső soron felgyorsíthatja az engedélyezési eljárásokat.

⁹ Európai Bizottság: Energiaügyi Főigazgatóság, COWI, Eclareon, Prognos: *Monitoring the implementation of the Commission recommendation and guidance on speeding up permit-granting procedures for renewable energy and related infrastructure projects – Final report* (A megújulóenergia-projektekre és a kapcsolódó infrastrukturális projektekre vonatkozó engedélyezési eljárások felgyorsításáról szóló bizottsági ajánlás és iránymutatás végrehajtásának nyomon követése – Zárójelentés), az Európai Unió Kiadóhivatala, 2025, 31. o.

E portál vagy portálok lehetővé tehetnék a kérelmezők számára a kérelmeik benyújtását és azok státuszának ellenőrzését, a kérelmeket hozzárendelhetné az illetékes hatóságokhoz, és lehetővé tehetné a hatóságok számára, hogy azokat az összes releváns adathoz és információhoz hozzáférve dolgozzák fel, anélkül, hogy köztes, papíralapú lépésekre lenne szükség. Helyénvaló, hogy az ilyen portál vagy portálok rendelkezzenek olyan funkciókkal, többek között mesterséges intelligencia révén, amelyek lehetővé teszik az integrált ügyintézési pont, más hatóságok és a kérelmezők számára, hogy ellenőrizzék a kérelem státuszát, az esetleges késedelmek előfordulását, valamint az engedélyezési határidők betartását. Emellett lehetővé kell tenniük statisztikák kinyerését a tagállami engedélyezési eljárások általános előrehaladásának ellenőrzése céljából. A portálon keresztül gyűjtött releváns adatok tárolására és közlésére választott formátumnak adott esetben interoperábilisnak kell lennie. E portálnak vagy portáloknak meg kell könnyíteniük a feladatellátást az integrált ügyintézési pont számára, amelynek hozzáféréssel kell rendelkeznie minden releváns adathoz és információhoz. A tagállamok használhatnak olyan meglévő portált vagy portálokat, amelyek kiterjednek az engedélyezési eljárás lépéseire, biztosítva azok interoperabilitását az összes említett követelmény teljesítése érdekében. Ezenkívül a(z) [xxxxx] európai parlamenti és tanácsi rendelet 10. cikkének (3) bekezdésében említett egységes digitális földrajzi információs rendszeren alapuló portálon rendelkezésre álló releváns környezeti és geológiai adatokhoz és határozatokhoz való hozzáférés biztosítható más meglévő nemzeti platformokkal való interoperabilitás megteremtésével is.

A rendelkezésre álló digitális portál vagy portálok fejlesztése során támaszkodni lehet a bevált gyakorlatok releváns fórumokon történő cseréjére, valamint technikai segítségnyújtásra – többek között az (EU) 2021/240 európai parlamenti és tanácsi rendelettel létrehozott Technikai Támogatási Eszköz révén –, továbbá uniós szintű kapacitásépítési intézkedésekre.

- (8) A gyorsabb engedélyezési eljárásokat és a rájuk vonatkozó rövidebb engedélyezési határidőket olyan további intézkedéseknek kell kísérniük, amelyek biztosítják azok gyakorlati hatékonyságát. Az (EU) 2018/2001 irányelv bevezeti bizonyos határozatok hallgatólagos jóváhagyását, nevezetesen a megújuló energiaforrások hasznosításának felgyorsítására alkalmas területeken az engedélyezési eljárás köztes lépéseire, valamint a 100 kW-nál kisebb kapacitású, napenergiát hasznosító kis méretű berendezések végleges engedélyeire vonatkozóan. Tekintettel arra, hogy fel kell gyorsítani a megújuló energiaforrások telepítését, valamint arra, hogy a megújuló energiaforrások hasznosításának felgyorsítására alkalmas területek megvalósítása időigényes folyamat, helyénvaló hasonló intézkedést alkalmazni a hasznosítás felgyorsítására alkalmas területeken kívül található projektekre alkalmazandó engedélyezési eljárásokban is. A tagállamok számára ezekben az eljárásokban lehetővé kell tenni, hogy előirányozzák a hallgatólagos jóváhagyás elvének alkalmazását a köztes közigazgatási lépésekre, amelyek magukban foglalják az engedélyezési eljárás egésze alatt végzett összes közigazgatási lépést, beleértve a konzultációk szervezését vagy különböző szervek vagy hatóságok véleményének bekérését vagy a jogerős határozatot. Ezen irányelv rendelkezései nem érintik a tagállamok azon lehetőségét, hogy hallgatólagos jóváhagyást alkalmazzanak a környezetvédelmi határozatok esetében, amennyiben a jogrendszerük biztosítja ennek lehetőségét. Ezen intézkedés hatékony alkalmazásának biztosítása és a harmadik felek bírói jogvédelemhez való jogainak garantálása érdekében az illetékes hatóságoknak nyilvánosságra kell hozniuk azt, ha egy határozat hallgatólagosan elfogadásra kerül.

- (9) A meglévő megújulóenergia-erőművek átalakítása jelentős mértékben hozzájárulhat a megújuló energiára vonatkozó célkitűzések eléréséhez. Mivel a meglévő szárazföldi megújulóenergia-erőműveket többnyire olyan helyszíneken építették fel, amelyek jelentős megújulóenergiaforrás-potenciállal rendelkeznek, az erőmű-átalakítás biztosíthatja a helyszínek folytatódó használatát, ezáltal biztosítva a hatékony földhasználatot és a legjobb megújuló energiaforrások hasznosítását. Ez különösen igaz a szárazföldi szélenergia-erőművekre, figyelembe véve különösen, hogy Európában számos szárazföldi szélpark esetében a villamosenergia-termelésüket támogató szerződések a lejáratukhoz közelednek, és hogy a meglévő szélenergia-erőművek közül 26 GW kapacitás már több mint 20 éve működik¹⁰. Az erőmű-átalakítás olyan további előnyökkel is jár, mint például a hálózati csatlakozás megléte, a társadalmi elfogadottság valószínűleg nagyobb mértéke, és a várható környezeti hatások ismerete. Tekintettel arra, hogy a szélenergia-erőművek átalakítása gyakran eredményezi azt, hogy ugyanazon a telephelyen kevesebb turbinát telepítenek, az átalakított szélenergia-erőművek környezeti hatása korlátozott. Ezért a környezeti átvilágításra vagy a környezeti hatásvizsgálatra vonatkozó követelményeket csökkenteni kell, vagy akár el kell tekinteni tőlük, amennyiben egy meglévő szélenergia-erőmű átalakítása nem jár az eredeti létesítmény határvonalán kívüli további földterület használatával, növeli a létesítmény teljes kapacitását, és megfelel az eredeti szélenergia-létesítményre vonatkozóan meghatározott, alkalmazandó környezetvédelmi kármérséklő intézkedéseknek. Ezen túlmenően a legjobb megújuló energiaforrások ezen folytatódó felhasználásának lehetővé tétele érdekében a megújulóenergia-projektek átalakításának lehetőségét nem szabad indokolatlanul korlátozni azáltal, hogy döntést hoznak azon földterületek használatának megváltoztatásáról, ahol a meglévő megújulóenergia-erőművek találhatók. Ilyen helyzet állhat elő például, ha az ilyen földterületek használatát ipariról mezőgazdaságira változtatják.

¹⁰ WindEurope, 2024. évi statisztikák és kilátások a 2025–2030-as időszakra.

- (10) Az energia-önellátást célzó létesítmények – többek között azok, amelyek együttesen eljáró termelő-fogyasztók és helyi energiaközösségek létesítményei – hozzájárulnak a földgáz iránti összkereslet csökkentéséhez, a rendszer rezilienciájának fokozásához és a megújuló energiára vonatkozó uniós célkitűzések eléréséhez. A 100 kW-nál kisebb kapacitású, napenergiát hasznosító berendezések és közös elhelyezésű energiatárolók telepítése valószínűleg nem gyakorol jelentős káros hatást a környezetre vagy a hálózatra, és nem vet fel biztonsági aggályokat. Emellett a kisebb létesítmények általában nem igényelnek kapacitásbővítést a hálózati csatlakoztatási ponton. A kis méretű, napenergiát hasznosító berendezések és közös elhelyezésű energiatárolók elterjedésének további felgyorsítása érdekében a tagállamok nem írhatnak elő hatósági engedélyt ezekre a létesítményekre vonatkozóan, kivéve – több tagállam jelenlegi gyakorlatának megfelelően – a hálózati csatlakozási engedélyeket. Az uniós jogszabályoknak a meglévő legjobb gyakorlatokkal való összehangolása várhatóan lehetővé teszi e létesítmények kiépítésének további, harmonizált módon történő felgyorsítását. A tagállamok kötelezettséget vezethetnek be arra vonatkozóan, hogy nyilvántartási célból tájékoztatni kell az érintett hatóságokat az említett berendezések és közös elhelyezésű energiatárolók telepítéséről. A 100 kW-nál nagyobb kapacitású, napenergiát hasznosító berendezések és közös elhelyezésű energiatárolók meglévő vagy a jövőben létesítendő mesterséges struktúrákban történő telepítése jellemzően nem vet fel aggályokat a területek egymással versengő használati módjaival vagy a környezeti hatással kapcsolatban. E létesítmények számára ezért rövidebb engedélyezési eljárásokat kell biztosítani, és azokat megfelelő biztosítékok mellett mentesíteni kell a 2011/92/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv¹¹ szerinti környezeti hatásvizsgálat elvégzésére vonatkozó kötelezettség alól.

¹¹ Az Európai Parlament és a Tanács 2011/92/EU irányelve (2011. december 13.) az egyes köz- és magánprojektek környezetre gyakorolt hatásainak vizsgálatáról (HL L 26., 2012.1.28., 1. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2011/92/oj>).

(10a) A hálózatba csatlakoztatható mini napelem-rendszerek olyan kis méretű berendezések, amelyek nem igényelnek tetőfelületet, könnyen telepíthetők és eltávolíthatók a felhasználók által, és általában megfizethetőbbek, ezáltal alternatívát jelentenek a tetőre szerelt, napenergiát hasznosító hagyományos berendezésekkel szemben, és különösen alkalmasak arra, hogy lehetővé tegyék a megújuló energiával való önellátást a felhasználók bizonyos kategóriái, például a bérlők vagy a kiszolgáltatók helyzetben lévő felhasználók számára. A tagállamoknak elő kell mozdítaniuk a hálózatba csatlakoztatható mini napelem-rendszerek épületekre szerelését azáltal, hogy felméri és megszünteti a telepítésük előtt álló indokolatlan akadályokat, biztosítva ugyanakkor a megfelelő biztonsági és védelmi normák betartását és a hálózat stabilitását. A tagállamok a kulturális vagy történelmi örökség védelme érdekében korlátozhatják e rendszerek telepítését bizonyos területeken vagy struktúrákban. A tagállamok olyan esetben is korlátozhatják e rendszerek telepítését, ha azok veszélyeztetnék a biztonságot és a hálózat stabilitását, például ha az így létrejövő teljes elektromos berendezés nem felel meg a vonatkozó biztonsági műszaki előírásoknak, vagy ha a védelem koordinálása és a lekapcsolási teljesítmény nem garantálható.

- (11) A megújuló energia kulcsszerepet játszik az Unió energiarendszerének dekarbonizációjában azáltal, hogy azonnali megoldásokat kínál a fosszilis tüzelőanyagokon alapuló energia kiváltására, és hozzájárul az energiaárak csökkentéséhez és az energiabiztonság növeléséhez. Ezért célszerű, hogy a megújulóenergia-projektek engedélyezése ne legyen túl könnyen blokkolható pusztán bármilyen érdekellentét fennállása miatt. A tagállamoknak elő kell mozdítaniuk a megújulóenergia-erőművek és az infrastrukturális eszközök, például a közös elhelyezésű és az önálló tárolóeszközök, valamint a kapcsolódó hálózatok és elektromos töltőberendezések létesítését azáltal, hogy a környezeti érdekekkel való ütközésre egyébként alkalmazandó vélelmet kiterjesztik valamennyi egyéb ellentétes érdekre, kivéve, ha a kulturális örökség érintett, valamint ha nyilvánvaló, hogy az ellentétes érdekek a megújuló energia fontos előnyei ellenére elsőbbséget kell élveznie. Ezekben az esetekben az illetékes hatóság nem hivatkozhat vélelemre. A megújulóenergia-projektek – amennyiben vélelmezhető, hogy a nem környezeti érdekekkel szemben kiemelkedően fontos közérdeket képviselnek – előnyben kell részesíteni és engedélyezni kell. E megdönthető vélelem harmonizált alkalmazásának biztosítása érdekében a tagállamok számára nem szabad lehetővé tenni, hogy kivételeket vezessenek be az érdekellentétek valamennyi típusának kezelése során, beleértve a környezeti érdekekkel való ütközést is.

- (12) A megújuló energiaforrások, a kapcsolódó eszközök és a hálózathoz való csatlakozásuk elterjedésének felgyorsítása érdekében helyénvaló azt is meghatározni, hogy miként teljesíthetők az uniós környezetvédelmi jogszabályokban előírt egyedi eltérések alkalmazásának fennmaradó feltételei. Így különösen – a vonatkozó uniós környezetvédelmi jogszabályok alkalmazása céljából – annak értékelése során, hogy az adott megújulóenergia-projektnek vannak-e kielégítő alternatív megoldásai, az alternatív megoldások értékelésének ezen korlátait az uniós környezetvédelmi jogszabályokban előírt egyedi eltérések alkalmazására kell korlátozni. A tagállamok eltérő szabályokat állapíthatnak meg az alternatívák engedélyezési eljárás során történő átfogó értékelésére vonatkozóan. Az értékelést azokra az alternatív megoldásokra kell korlátozni, amelyek biztosítják az azonos célkitűzés elérését ugyanolyan vagy hasonló időkeretben és jelentősen magasabb költségek nélkül. A kielégítő alternatív megoldások időkeretének és költségeinek összehasonlításakor az érintett hatóságoknak figyelembe kell venniük a megújuló energiaforrások gyorsított és költséghatékony alkalmazásának szükségességét, összhangban az (EU) 2018/1999 európai parlamenti és tanácsi rendelet¹² alapján benyújtott integrált nemzeti energia- és klímatervükben, valamint annak aktualizált változataiban meghatározott prioritásokkal, valamint azt is mérlegelniük kell, hogy e prioritások milyen gyorsan érhetők el. Ezek a szabályok csak a madárvédelmi és az élőhelyvédelmi irányelvben, valamint a víz-keretirányelvben előírt alternatív megoldások értékelése céljából alkalmazandók.

¹² Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1999 rendelete (2018. december 11.) az energiaunió és az éghajlat-politika irányításáról, valamint a 663/2009/EK és a 715/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet, a 94/22/EK, a 98/70/EK, a 2009/31/EK a 2009/73/EK, a 2010/31/EU, a 2012/27/EU és a 2013/30/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv, a 2009/119/EK és az (EU) 2015/652 tanácsi irányelv módosításáról, továbbá az 525/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 328., 2018.12.21., 1. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1999/oj>).

Hasonlóképpen a 92/43/EGK tanácsi irányelvben¹³ előírt vonatkozó eltérés alkalmazása során helyénvaló, hogy – bizonyos indokolt esetekben, amikor észszerűen bizonyítható, hogy az adott terv vagy projekt nem befolyásolja visszafordíthatatlanul a helyszín szerkezetének és funkcióinak fenntartásához elengedhetetlen ökológiai folyamatokat, a Natura 2000 hálózat általános egységessége nem sérül, továbbá biztosított a helyszín környezeti integritásának a megőrzése és a Natura 2000 területek magas szintű védelme – az illetékes hatóságok tegyék lehetővé kiegyenlítő intézkedések végrehajtását az adott terv vagy projekt végrehajtásával párhuzamosan.

- (13) Az önálló energiatárolás bevezetésének felgyorsítása döntő fontosságú az energiarendszer rugalmasságának növeléséhez és a megújulóenergia-termelés rendszerintegrációjának biztosításához. Az önálló tárolásra ezért indokolt gyorsított engedélyezési eljárásokat alkalmazni. A 100 kW-nál kisebb kapacitású, kis méretű energiatárolók valószínűleg nem gyakorolnak jelentős káros hatást a környezetre vagy a hálózatra, és nem vetnek fel aggályokat a területek egymással versengő használati módjaival kapcsolatban. Erre tekintettel helyénvaló észszerűsíteni az ilyen típusú tárolásra alkalmazandó engedélyezési eljárásokat azáltal, hogy a hálózati csatlakozási engedély kivételével valamennyi hatósági engedélyt megszüntetik, és megfelelő biztosítékok mellett mentesítik ezeket a létesítményeket a 2011/92/EU irányelv szerinti környezeti hatásvizsgálat elvégzésére vonatkozó kötelezettség alól. A tagállamok kötelezettséget vezethetnek be arra vonatkozóan, hogy nyilvántartási célból tájékoztatni kell az érintett hatóságokat ezen energiatárolási projektek telepítéséről. A 100 kW-nál nagyobb kapacitású energiatárolók kiépítését is fel kell gyorsítani. Ezért helyénvaló észszerűsíteni az engedélyezési eljárásukat legfeljebb hat hónapos teljes határidő megállapításával, kivéve a szivattyús-tározós vízerőműveket, amelyeknek szigorúbb környezetvédelmi követelményeknek kell megfelelniük, ezért esetükben indokolt a hosszabb teljes határidő.

¹³ A Tanács 92/43/EGK irányelve (1992. május 21.) a természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelméről (HL L 206., 1992.7.22., 7. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/1992/43/oj>).

Ezeket a szabályokat az (EU) 2024/1788 irányelv¹⁴ hatálya alá nem tartozó energiatárolásra kell alkalmazni. A megújulóenergia-termelés rendszerintegrációjának biztosítása érdekében növelni kell a rugalmassági forrásokat, különösen az elektromos járművek akkumulátorainak szerepét, mivel azok hozzájárulhatnak a csúcsidőszaki villamosenergia-igény áthelyezéséhez és a hálózati szűk keresztmetszetek csökkentéséhez. Ennek elérése érdekében továbbra is elő kell mozdítani a közúti töltőinfrastruktúra gyorsabb és könnyebb kiépítését, különösen a személygépkocsik, kisteherautók, tehergépkocsik, buszok és motorkerékpárok, valamint a hálózatról tölthető hibrid vagy tisztán elektromos járművek számára. Mind a váltakozó áramú, mind az egyenáramú elektromos töltőberendezéseknél gyorsított engedélyezési eljárásokat kell alkalmazni, többek között a hálózati csatlakozási engedélyek esetében is. A 100 kW-nál kisebb kapacitású, kis méretű elektromos töltőberendezések valószínűleg nem gyakorolnak jelentős káros hatást a környezetre vagy a hálózatra, és várhatóan nem vetnek fel aggályokat a területek egymással versengő használati módjaival kapcsolatban. Erre tekintettel helyénvaló észszerűsíteni az ezen elektromos töltőberendezésekre alkalmazandó engedélyezési eljárásokat azáltal, hogy a hálózati csatlakozási engedély kivételével valamennyi hatósági engedélyt mellőzik, és megfelelő biztosítékok mellett mentesítik ezeket a létesítményeket a 2011/92/EU irányelv szerinti környezeti hatásvizsgálat elvégzésére vonatkozó kötelezettség alól. A tagállamok kötelezettséget vezethetnek be arra vonatkozóan, hogy nyilvántartási célból tájékoztatni kell az érintett hatóságokat ezen, elektromos töltőberendezésekre irányuló projektek telepítéséről.

A 100 kW-nál nagyobb kapacitású elektromos töltőberendezések telepítését is fel kell gyorsítani. Ezért helyénvaló észszerűsíteni a nemzeti jogrendszerük szerinti engedélyezési eljárásukat – ha van ilyen – egy legfeljebb hat hónapos teljes határidő megállapításával.

¹⁴ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2024/1788 irányelve (2024. június 13.) a megújuló gáz és a földgáz, valamint a hidrogén belső piacára vonatkozó közös szabályokról, az (EU) 2023/1791 irányelv módosításáról, valamint a 2009/73/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (átdolgozás) (HL L, 2024/1788, 2024.7.15., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1788/oj>).

- (14) A hálózati csatlakozási engedélyek beszerzése – mely engedélyek ölthetik engedély, megállapodás vagy szerződés formáját – a megújulóenergia-létesítmény építésére és üzemeltetésére irányuló eljárások kulcsfontosságú és gyakran időigényes része. Ezért helyénvaló tovább észszerűsíteni az egyes kisléptékű megújulóenergia-projektekre, tárolóeszközökre és elektromos töltőberendezésekre, valamint a megújulóenergia-projektek átalakítására és hibridizációjára alkalmazandó hálózati csatlakozási eljárásokra alkalmazandó határidőket, és célszerű egyértelmű szabályokat bevezetni a rendszerüzemeltetőknek az engedélyezési eljárások során fennálló kötelezettségeire vonatkozóan.
- (14a) A vonatkozó hálózati csatlakozási eljárások és a kapcsolódó határidők bevezetésének lehetővé kell tennie a hatékony és időben történő hálózati hozzáférést az (EU) 2019/944 irányelv 6. cikkével összhangban, az alkalmazandó nemzeti kereten belül, többek között hálózati szűk keresztmetszetek esetén is.
- (14b) A megújuló energiaforrást hasznosító erőművek hibridizációjában komoly potenciál rejlik a tekintetben, hogy az hozzájárulhat az energiarendszer integrációjának javításához és a megújuló energiára vonatkozó célkitűzések eléréséhez több különböző megújulóenergia-technológia kombinálásával, például azáltal, hogy egy meglévő, napenergiát hasznosító fotovoltaikus létesítményt elektrolizátorral vagy szélturbinákkal egészítenek ki, vagy a megújulóenergia-termelést tárolással kombinálják. Az erőművek hibridizációja kiaknázza a különböző megújuló energiaforrások szinergiáit és egymást kiegészítő jellegét, stabilabb energiaellátást biztosítva, és lehetővé téve az energiarendszer rugalmasabbá tételét a termelés és a tárolás kombinálása révén. Emellett a különböző megújulóenergia-technológiák kombinációja, vagy a meglévő telepeken a megújuló energia és a tárolás kombinációja lehetővé teszi a meglévő hálózati csatlakozásokra és a szükséges infrastruktúrára való támaszkodást, valamint csökkenti az új földterületek iránti igényt és a projektek átfogó környezeti vizsgálatának szükségességét.

- (15) Az európai versenyképesség jövőjéről szóló Draghi-jelentés és a megfizethető energiára vonatkozó cselekvési terv¹⁵ elismeri az engedélyezési eljárások felgyorsítására irányuló közelmúltbeli reformok pozitív hatását. A dokumentumok ugyanakkor kiemelik a hálózatokra vonatkozó hosszadalmas és bizonytalan engedélyezési eljárásokat is, amelyek jelentős mértékben akadályozzák a tiszta energiával kapcsolatos beruházások befogadásához és az energiaköltségek csökkentéséhez szükséges új kapacitások gyorsabb telepítését az EU-ban. Bár az (EU) 2018/2001 irányelv, az (EU) 2024/1788 európai parlamenti és tanácsi irányelv¹⁶ és az (EU) 2022/869 európai parlamenti és tanácsi rendelet¹⁷ különös szabályokat állapít meg az engedélyezési eljárásokra vonatkozóan, ezek a rendszerek nem terjednek ki az általános villamosenergia-hálózat infrastrukturális eszközeire. Ezért az (EU) 2019/944 irányelvben rendelkezni kell a villamosenergia-piaci átvitelirendszer- és elosztórendszer-infrastruktúra engedélyezési eljárásaira vonatkozó általános követelményekről, különösen olyan követelmények formájában, amelyek értelmében a tagállamoknak maximálniuk kell az ilyen eljárások időtartamát, továbbá olyan követelmények megállapításával, amelyek előmozdítják az említett határidők betartását. Az (EU) 2022/869 rendelet és az (EU) 2018/2001 irányelv szabályokat tartalmaz bizonyos energetikai projektek engedélyezésére vonatkozóan. Az említett szabályok és az ezen irányelvben meghatározott, bizonyos villamosenergia-projektek engedélyezésére vonatkozó szabályok közötti ellentmondás esetén az előbbieknél kell elsőbbséget élvezniük.

¹⁵ A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának: Cselekvési terv a megfizethető energiáért – Az energiaunióban rejlő valós érték kibontakoztatása a megfizethető, hatékony és tiszta energia minden európai számára történő biztosítása érdekében, COM(2025) 79 final.

¹⁶ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2024/1788 irányelve (2024. június 13.) a megújuló gáz és a földgáz, valamint a hidrogén belső piacára vonatkozó közös szabályokról, az (EU) 2023/1791 irányelv módosításáról, valamint a 2009/73/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről ([HL L, 2024/1788, 2024.7.15.](#), ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1788/oj>).

¹⁷ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2022/869 rendelete (2022. május 30.) a transzeurópai energiaipari infrastruktúrára vonatkozó iránymutatásokról, a 715/2009/EK, az (EU) 2019/942 és az (EU) 2019/943 rendelet, továbbá a 2009/73/EK és az (EU) 2019/944 irányelv módosításáról, valamint a 347/2013/EU rendelet hatályon kívül helyezéséről ([HL L 152., 2022.6.3., 45. o.](#), ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2022/869/oj>).

- (16) A nemzeti hatóságok erőforráshiánya és az engedélyezési eljárások korlátozott digitalizáltsága késedelmeket okoz a villamosenergia-rendszer infrastruktúrájának és termelőeszközeinek engedélyezésében. A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy ezek a hatóságok megfelelő emberi, pénzügyi és technikai erőforrásokkal – többek között készségekkel –, valamint digitális irányítási eszközökkel és rendszerekkel rendelkezzenek, amelyek lehetővé teszik számukra az irányelvben előírt határidőkön belüli határozathozatalt.
- (17) Az (EU) 2019/944 irányelv szerinti engedélyezési eljárásoknak egyértelműnek, hatékonyak és átláthatónak kell lenniük, és összhangban kell lenniük a meglévő elosztóhálózat-fejlesztési terv és a tízéves átviteli hálózat-fejlesztési terv teljesítésével. Ezért a tagállamoknak olyan objektív és megkülönböztetésmentes engedélyezési kritériumokat és eljárásokat kell meghatározniuk és közzétenniük, amelyek figyelembe veszik többek között a villamosenergia-rendszer biztonságát és védelmét, a földhasználatot, az energiahatékonyságot, az engedély kérelmezőjének sajátosságait, a kibocsátáscsökkentést, az energia-infrastruktúra gyorsabb kiépítésének fontosságát a klímasemlegesség elérése érdekében, valamint a projekt alternatíváit.
- (18) A villamosenergia-infrastruktúrák fejlesztésének sürgősségére tekintettel a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy az engedélyezési eljárások figyelembe vegyék a projekt jellemzőit annak értékelésekor, hogy szükség van-e vizsgálatok – többek között környezeti vizsgálatok – elvégzésére, illetve tanulmányok, engedélyek vagy jelentések készítésére. Az illetékes nemzeti hatóságoknak a vizsgálatokat és a projektgazdákhöz intézett információkéréseket a feltétlenül szükséges mértékre kell korlátozniuk, és minden lehetséges esetben el kell kerülniük a párhuzamosságokat.

- (19) Az (EU) 2019/944 irányelv szerinti engedélyezési eljárások időtartamával és költségeivel kapcsolatos kiszámíthatóság és bizonyosság növelése érdekében a kérelmezőkhöz intézett információkéréseknek konkrétak, pontosnak és időben behatároltnak kell lenniük. A tagállamoknak ezért biztosítaniuk kell, hogy a nemzeti hatóságok a kérelem kézhezvételétől számított, előre meghatározott időszakon belül bekérjék a releváns információkat a kérelmezőtől az engedély kiállításához, és konkrétan meghatározzák a kért információk vagy adatok tartalmát és részleteit. Ezen időszakot követően az információkérésnek olyan hiányzó információkra kell korlátozódnia, amelyeket a hatóság korábban azonosított vagy kért, vagy olyan információkra, amelyeket azért nem lehetett korábban bekérni, mert a körülményekben a projekt engedélyezése iránti kérelem benyújtását követően bekövetkezett lényeges változáshoz kapcsolódnak.
- (20) A szubszidiaritási elv, valamint a nemzeti hatáskörök és eljárások tiszteletben tartása mellett az (EU) 2019/944 irányelvnek egyértelműen meg kell határoznia azt a határidőt, ameddig az érintett hatóságoknak határozatot kell hozniuk, ami ösztönzi a villamosenergia-hálózatok kiépítéséhez vezető eljárások hatékony meghatározását és kezelését. Mindazonáltal a tagállamok törekedhetnek arra, hogy amennyiben megvalósítható, rövidebb engedélyezési eljárásokat alakítsanak ki, különösen a meglévő átviteli rendszer-infrastruktúra felújítására, korszerűsítésére vagy átalakítására, valamint az új elosztórendszer-infrastruktúra építésére irányuló projektek tekintetében, amelyek nem feltétlenül igényelnek olyan összetett engedélyezési eljárást, mint az új átviteli infrastruktúra.

- (21) Tekintettel arra, hogy az Unió energia- és éghajlat-politikai céljainak elérése érdekében sürgősen villamosenergia-hálózatokat kell kiépíteni, és az engedélyezési eljárásokra vonatkozó határidőket olyan intézkedésekkel kell kiegészíteni, amelyek biztosítják azok gyakorlati hatékonyságát, a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy előirányozzák a hallgatólagos jóváhagyás elvének alkalmazását a villamosenergia-hálózati projektek engedélyezési eljárásával kapcsolatos köztes közigazgatási lépésekre, amelyek magukban foglalják az engedélyezési eljárás egésze alatt végzett összes közigazgatási lépést, beleértve a konzultációk szervezését vagy különböző szervek vagy hatóságok véleményének bekérését vagy a jogerős határozat meghozatalát. Ezen irányelv rendelkezései nem érintik a tagállamok azon lehetőségét, hogy hallgatólagos jóváhagyást alkalmazzanak a környezetvédelmi határozatok esetében, amennyiben a jogrendszerük biztosítja ennek lehetőségét. Ezen intézkedés hatékony alkalmazásának biztosítása és a harmadik felek bírói jogvédelemhez való jogának garantálása érdekében a releváns hatóságoknak nyilvánosságra kell hozniuk valamennyi elfogadott határozatot.

- (22) Az eljárás egyszerűsítése, a hatékonyság és az átláthatóság növelése, valamint a tagállamok közötti szorosabb együttműködés előmozdítása érdekében egészen a határozathozatalig igénybe vehető ügyintézési pontokat kell létrehozni a hálózati projekteket vagy más hálózati eszközöket megvalósító villamosenergia-piaci átvitelrendszer-üzemeltetők és elosztórendszer-üzemeltetők számára. Ezen ügyintézési pontok feladata az lesz, hogy megkönnyítsék az ilyen típusú infrastruktúrához kapcsolódó engedélyezési eljárást a kérelmező számára, és annak során iránymutatást nyújtsanak a számára. Az érintett tagállam alkotmányos rendje szerinti követelmények sérelme nélkül, az egyszerűsítés jegyében és a hatékonyság növelése céljából, adott esetben és amennyiben kivitelezhető, a tagállam e felelősséget egyetlen kapcsolattartó pontnál összpontosíthatja, például az (EU) 2022/869 rendelet 8. cikkében említett illetékes nemzeti hatóságoknál vagy az (EU) 2018/2001 irányelv 16. cikkében említett ügyintézési pontoknál, mivel ezek a hatóságok a közös érdekű infrastrukturális projektek és a kölcsönös érdekű projektek, illetve a megújulóenergia-projektek engedélyezési eljárásai tekintetében már betöltik ezt a szerepet. E szerepek összevonása során a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy az adott közigazgatási szinten csak egyetlen kapcsolattartó pont legyen, valamint a projektgazdák számára megfelelő eszközöket kell kínálniuk annak elősegítése érdekében, hogy azonosítani tudják a megfelelő, már működő vagy kijelölt kapcsolattartó pontot. A tagállamoknak továbbá különös figyelmet kell fordítaniuk annak biztosítására, hogy az ügyintézési pontok rendelkezzenek a megfelelő személyzettel, valamint a felelősségi körükbe tartozó feladatok ellátásához szükséges erőforrásokkal és kapacitással.

- (23) A megújulóenergia-eszközök integrálásában, a rugalmassági megoldásokban, az energiatárolásban és általában a villamosítás lehetővé tételében betöltött szerepe miatt a villamosenergia-piaci átvitelrendszer- vagy elosztórendszer-infrastruktúra elengedhetetlen a klímasemlegesség eléréséhez. Tekintettel arra, hogy a villamosenergia-rendszer infrastruktúrája kulcsszerepet játszik a klímasemlegesség elérésében, a tagállamoknak a szükséges eseti értékelések során vélelmezniük kell, hogy a villamosenergia-piaci átvitelrendszer- vagy elosztórendszer-infrastruktúra – beleértve a kikötők part menti villamosenergia-ellátását is – kiemelkedően fontos közérdeket képvisel, és a népegészséget és a közbiztonságot szolgálja, kivéve, ha a kulturális örökség érintett, valamint ha egyértelmű bizonyíték van arra, hogy az említett projektek olyan jelentős káros hatást gyakorolnak a környezetre, amely nem enyhíthető vagy kompenzálható, továbbá ha nyilvánvaló, hogy az ellentétes érdekek a villamosenergia-rendszer infrastruktúrája jelentette előnyök ellenére elsőbbséget kell élveznie. Ezekben az esetekben az illetékes hatóság nem hivatkozhat vélelemre. Azt a villamosenergia-piaci átvitelrendszer- vagy elosztórendszer-infrastruktúrát, amely vélelmezetten kiemelkedően fontos közérdeket képvisel a nem környezeti érdekekkel szemben, előnyben kell részesíteni a nem környezeti érdekekkel szemben, és a lehető leggyorsabban engedélyezni kell.

- (24) A villamosenergia-hálózatok kiépítésének felgyorsítása érdekében helyénvaló azt is meghatározni, hogy miként teljesíthetők az uniós környezetvédelmi jogszabályokban meghatározott egyedi eltérések alkalmazásának feltételei. Így különösen annak értékelése során, hogy az adott villamosenergia-hálózati projektnek vannak-e kielégítő alternatív megoldásai, az alternatív megoldások értékelését az uniós környezetvédelmi jogszabályokban meghatározott egyedi eltérések alkalmazására kell korlátozni. A tagállamok eltérő szabályokat állapíthatnak meg az alternatívák engedélyezési eljárás során történő átfogó értékelésére vonatkozóan. Az értékelést azokra az alternatív megoldásokra kell korlátozni, amelyek biztosítják az azonos célkitűzés elérését ugyanolyan vagy hasonló időkeretben és jelentősen magasabb költségek nélkül. A kielégítő alternatív megoldások időkeretének és költségeinek összehasonlításakor az érintett hatóságoknak figyelembe kell venniük a hálózatok gyorsított és költséghatékony kiépítésének szükségességét, összhangban az (EU) 2018/1999 rendelet alapján benyújtott integrált nemzeti energia- és klímaterveikben, valamint azok aktualizált változataiban meghatározott prioritásokkal. Ezek a szabályok csak a madárvédelmi és az élőhelyvédelmi irányelvben, valamint a víz-keretirányelvben előírt alternatív megoldások értékelése céljából alkalmazandók.

Hasonlóképpen a 92/43/EGK irányelvben meghatározott vonatkozó eltérés alkalmazása során helyénvaló rendelkezni arról, hogy – bizonyos indokolt esetekben, amikor észszerűen bizonyítható, hogy az adott terv vagy projekt nem befolyásolja visszafordíthatatlanul a helyszín szerkezetének és funkcióinak fenntartásához elengedhetetlen ökológiai folyamatokat, a Natura 2000 hálózat általános egységessége nem sérül, továbbá biztosított a helyszín környezeti integritásának a megőrzése és a Natura 2000 területek magas szintű védelme – az illetékes hatóságok engedélyezhessék a kiegyenlítő intézkedéseknek az adott terv vagy projekt végrehajtásával párhuzamosan történő végrehajtását.

- (25) Tekintettel az energia-infrastruktúra kiépítésének sürgősségére, az engedélyezési eljárások egyszerűsítésének fontosságára, valamint arra, hogy az engedélyezési eljárásokban a környezeti vizsgálatok jelentik a leghosszabb időtartamú lépést, az ilyen vizsgálatokat minimalizálni kell, a környezet védelmének veszélyeztetése nélkül. A meglévő átviteli és elosztórendszer-infrastruktúra felújítása, korszerűsítése vagy átalakítása, valamint az új elosztórendszer-infrastruktúra kiépítése olyan projekteket igényel, amelyek általában minimális környezeti hatással járnak. A felújítási, korszerűsítési vagy átalakítási projektek általában korlátozott méretűek, és csak a meglévő eszközök egy részét érintik, amelyek környezeti hatásait korábban már értékelték. Ennek eredményeként az ilyen projektek hatásai gyakran az építési munkálatok hatásaira korlátozódnak, és az eszköz üzemeltetése ugyanolyan vagy akár kisebb hatással jár, mint az általa megcélzott projekt üzemeltetése. Másrészt az elosztórendszereknek – projektjeik kisebb mérete, eszközeik alacsonyabb feszültsége és a jellemzően a fogyasztókhoz közelebb eső beépített területeken történő fejlesztés miatt – általában nincs jelentős környezeti hatásuk. Ezért a villamosenergia-rendszert kiszolgáló infrastruktúra kiépítésének felgyorsítása, valamint a klímasemlegességre és a megújuló energiára vonatkozó célok elérése érdekében a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy indokolt esetben, bizonyos feltételek mellett mentesítsék az e preambulumbekezdésben említett projekteket a 92/43/EGK irányelv¹⁸ 12. cikkének (1) bekezdése és a 2009/147/EK¹⁹ irányelv 5. cikke szerinti környezeti hatásvizsgálatok és megfelelő vizsgálatok, valamint a fajok védelmére gyakorolt hatásaik értékelése alól.

¹⁸ A Tanács 92/43/EGK irányelve (1992. május 21.) a természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelméről (HL L 206., 1992.7.22., 7. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/1992/43/oj>).

¹⁹ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/147/EK irányelve (2009. november 30.) a vadon élő madarak védelméről (HL L 20., 2010.1.26., 7. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2009/147/oj>).

- (26) A villamosenergia-infrastruktúra kiépítésének a nitrogénkibocsátás csökkentése tekintetében jelentkező előnyei nagymértékben meghaladják az infrastruktúra kiépítéséből eredő minimális kibocsátások költségét. A tagállamoknak ezért biztosítaniuk kell, hogy a villamosenergia-infrastruktúra gyors kiépítését semmilyen módon ne korlátozzák az építésből eredő ideiglenes kibocsátások.
- (27) Az éghajlat- és energiapolitika fejleményeit, valamint a fogyasztás és a termelés kapcsolódó változásait tükröző nemzeti átviteli hálózati tervezés döntő fontosságú a villamosítás és az energetikai átállás egészének sikere szempontjából. Az (EU) 2019/944 irányelv 51. cikke szerinti meglévő követelmények azonban csak bizonyos átvitelirendszer-üzemeltetőkre vonatkoztak, és azok nem foglaltak magukban az előzetes beruházások figyelembevételéhez kellően hosszú tervezési időszakot. Fontos, hogy az átviteli rendszer bővítése legalább tizenöt éves időhorizontot vegyen figyelembe, és prioritásként mérlegelje a nem fosszilis alapú rugalmasság, a nem vezetékes megoldások és a rendszerbővítés egyéb alternatíváinak alkalmazását, az ágazatok más rendszerüzemeltetőivel közösen kidolgozott forgatókönyvön alapuljon, és összhangban legyen a tízéves uniós hálózatfejlesztési terv központi forgatókönyvével. Az átláthatóság biztosítása és a hálózathasználók – köztük a termelési, az ipari, az adat- és a közlekedési ágazat – hálózattervezésbe való jobb bevonása érdekében az (EU) 2024/1788 irányelv 55. cikkével való kapcsolat megköveteli továbbá, hogy a közös forgatókönyv-kidolgozási folyamat során korai konzultációra kerüljön sor velük az előzetes beruházások lehetővé tétele érdekében.

- (28) Tekintettel az (EU) 2018/2001 és az (EU) 2019/944 irányelv módosításaira, valamint az (EU) 2022/869 rendelet párhuzamos módosításaira, a Bizottságnak egységes megközelítést kell bevezetnie az energetikai projektek engedélyezési eljárásaira vonatkozóan. Míg az (EU) 2024/1788 irányelv intézkedéseket vezet be a hatósági engedélyezési eljárások egyszerűsítésére és észszerűsítésére, célzott módosításra van szükség a harmonizált megközelítés és a következetes keret uniós szintű alkalmazásának biztosítása érdekében.
- (29) A nemzeti hatóságok erőforráshiánya és az engedélyezési eljárások korlátozott digitalizáltsága késedelmeket okoz a földgázlétesítmények, a hidrogéntermelő létesítmények és a hidrogénrendszer-infrastruktúra engedélyezésében. A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy ezek a hatóságok megfelelő emberi, pénzügyi és technikai erőforrásokkal – többek között készségekkel –, valamint digitális irányítási eszközökkel és rendszerekkel rendelkezzenek, amelyek lehetővé teszik számukra az irányelvben előírt határidőkön belüli határozathozatalt.
- (30) Az (EU) 2024/1788 irányelv szerinti engedélyezési eljárások időtartamával és költségeivel kapcsolatos kiszámíthatóság és bizonyosság növelése érdekében a kérelmezőkhöz intézett információkéréseknek konkrétak, pontosnak és időben behatároltnak kell lenniük. A tagállamoknak ezért biztosítaniuk kell, hogy a nemzeti hatóságok a kérelem kézhezvételétől számított, előre meghatározott időszakon belül bekérjék a releváns információkat a kérelmezőktől az engedély kiállításához, és konkrétan meghatározzák a kért információk vagy adatok tartalmát és részleteit. Ezen időszakot követően az információkérésnek olyan hiányzó információkra kell korlátozódnia, amelyeket a hatóság korábban azonosított vagy kért, vagy olyan információkra, amelyeket azért nem lehetett korábban bekérni, mert a körülményekben a projekt engedélyezése iránti kérelem benyújtását követően bekövetkezett lényeges változáshoz kapcsolódnak.

- (31) Az (EU) 2024/1788 irányelv szerinti jóváhagyási eljárásokat illetően – a hidrogénlétesítmények és a hidrogénrendszer-infrastruktúra gyors kiépítése biztosításának fontosságával és az irányelvben meghatározott határidők teljesítésével összhangban – a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy előirányozzák a hallgatólagos jóváhagyás elvének alkalmazását az ilyen projektekkel kapcsolatos köztes közigazgatási lépésekre, amelyek magukban foglalják az engedélyezési eljárás egésze alatt végzett összes közigazgatási lépést, beleértve konzultációk szervezését vagy különböző szervek vagy hatóságok véleményének bekérését vagy a jogerős határozat meghozatalát. Ezen irányelv rendelkezései nem érintik a tagállamok azon jogát, hogy hallgatólagos jóváhagyást alkalmazzanak a környezetvédelmi határozatok esetében, amennyiben a jogrendszerük biztosítja ennek lehetőségét. Ezen intézkedés hatékony alkalmazásának biztosítása és a harmadik felek bírói jogvédelemhez való jogának garantálása érdekében a releváns hatóságoknak nyilvánosságra kell hozniuk valamennyi elfogadott határozatot.
- (32) Az egyszerűsítés szellemében a tagállamok helyénvalónak és hatékonyabbnak ítélik, hogy az (EU) 2024/1788 irányelv szerinti kötelezettséghez kapcsolódó integrált ügyintézési pont szerepét az (EU) 2022/869 rendelet 8. cikkében említett illetékes nemzeti hatóságoknál központosítsák, mivel ezek a hatóságok a közös érdekű infrastrukturális projektek és a kölcsönös érdekű projektek engedélyezési eljárásai tekintetében már betöltik ezt a szerepet. E szerepek összevonása esetén a tagállamoknak különös figyelmet kell fordítaniuk annak biztosítására, hogy az ügyintézési pontok rendelkezzenek a megfelelő személyzettel, valamint a felelősségi körükbe tartozó feladatok ellátásához szükséges erőforrásokkal és kapacitással.

- (33) Nemzeti szinten egy digitális portálnak vagy adott esetben több összekapcsolt portálnak a rendelkezésre bocsátása az engedélyezési eljárás valamennyi lépésére vonatkozóan biztosíthatja a tagállamok különböző engedélyező hatóságai közötti egységes digitalizációt, interoperabilitást és átláthatóságot, és végső soron felgyorsíthatja az engedélyezési eljárásokat. Amennyiben egynél több portál létrehozására kerül sor, biztosítani kell a portálok közötti kapcsolatokat, feltéve, hogy minden egyes portál átirányítja a felhasználókat, vagy hivatkozásokat tartalmaz a többi releváns portálra. A tagállamok továbbra is szabadon dönthetnek a portálok közötti nagyobb fokú összekapcsoltság, interoperabilitás és kommunikáció megvalósításáról.
- (33a) Ezen irányelv több rendelkezése is „wattban” kifejezett küszöbértékeket vezet be a teljesítményre vonatkozóan, és azoknak a tagállamoknak, ahol a háromfázisú csatlakozás nem a szabványos csatlakozástípus, egyenértékű teljesítményértékeket kell alkalmazniuk a csatlakozásokra.
- (33b) A tagállamok azon lehetősége, hogy mentességeket irányozzanak elő az új villamosenergia-piaci átvitelrendszer- vagy elosztórendszer-infrastruktúra tekintetében, nem érintheti az ivóvíz vagy természetes ásványvíz kinyerésére használt víztestek védelmét, így az ilyen víztestekre vonatkozó kötelezettségek továbbra is alkalmazandók.

(33c) A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy további mentességeket biztosítsanak a kisebb zárt elosztórendszerek számára. Ez elősegíti az ipari, kereskedelmi vagy megosztott szolgáltatási helyszínek meglévő energiainfrastruktúrájának vagy a zárt lakónegyedek kis elosztórendszereinek hatékony igénybevételét, ahol a megosztott helyi energiatermelés és -elosztás egyre nagyobb szerepet játszik az energetikai átállásban. Tekintettel arra, hogy korlátozott jelentőséggel bírnak a verseny szempontjából, a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy e rendszerek üzemeltetőit ne kezeljék elosztórendszer-üzemeltetőként, feltéve, hogy a felhasználók megőrzik az (EU) 2019/944 irányelv szerinti legfőbb jogaikat, és biztosítékok vannak érvényben a hálózati költségek méltányos elosztására, a hálózatbiztonságra, illetve a rugalmassági rendszerek vagy szolgáltatások fejlesztésére gyakorolt negatív hatások elkerülése érdekében. A felhasználókat hatékonyan védeni kell a zárt elosztórendszer üzemeltetőinek visszaélésszerű vagy diszkriminatív magatartásával szemben is, többek között a szabályozó hatóságok által végzett szabályozási ellenőrzés és a szabályok érvényesítése révén,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

Az (EU) 2018/2001 irányelv módosításai

Az (EU) 2018/2001 irányelv a következőképpen módosul:

1. A 2. cikk második bekezdése a következő 10a–10f. ponttal egészül ki:

- „10a. »hálózatba csatlakoztatható mini napelem-rendszerek«: legfeljebb 800 watt teljesítményű, mikroinverterhez kapcsolt és közvetlenül valamely, nemzeti szabvány szerinti aljzatba csatlakoztatott, épületek belső villamosenergia-rendszerét tápláló fotovoltaiikus energiarendszerek;
- 10b. »önálló energiatároló létesítmény«: energiatermelő létesítménnyel nem kombinált energiatároló létesítmény, az (EU) 2024/1788 irányelv hatálya alá tartozó energiatároló létesítmény kivételével;
- 10c. »elektromos töltőberendezés«: az (EU) 2023/1804 rendelet 2. cikkének 52. pontjában meghatározott elektromos töltőberendezés;
- 10d. »hibridizáció«: hibrid erőműnek nem minősülő, megújuló energiaforrást hasznosító erőmű átalakítása hibrid erőművé azonos csatlakozási pont mögött;

10e. »hibrid erőmű«: olyan megújuló energiaforrást hasznosító erőmű, amely több megújulóenergia-technológiát kombinál egymással, vagy amely egy vagy több megújulóenergia-technológiát kombinál energiatárolással;

10f. »hálózati csatlakozási engedély«: a projektgazda hálózathoz való csatlakozás iránti teljes kérelmének benyújtásától a rendszerüzemeltető arra vonatkozó döntéséig tartó eljárás eredménye, hogy a projekt csatlakoztatható-e a hálózathoz;”.

2. A 15c. cikk a következő (6) és (7) bekezdéssel egészül ki:

„(6) A tagállamok törekednek arra, hogy ne zárják ki a megújuló energia és az ahhoz kapcsolódó infrastruktúra fejlesztését nagy területekről környezetvédelmi – többek között tájvédelmi – okokból, kivéve, ha a 2011/92/EU irányelv szerinti környezeti vizsgálat és adott esetben a 92/43/EGK irányelv 6. cikkének (3) bekezdése szerinti megfelelő vizsgálat során bizonyítani tudják, hogy az ilyen típusú erőművek és a kapcsolódó infrastruktúra olyan visszafordíthatatlan károkat okoznának a területen, amelyeket nem lehet enyhíteni vagy kompenzálni. Ez a bekezdés a nemzeti védelmi szempontok sérelme nélkül alkalmazandó.

(7) A tagállamok indokolt esetben, illetve ha ez adminisztratív vagy műszaki korlátok miatt szükséges, 2027. december 31-ig meghosszabbíthatják a (4) bekezdés alkalmazását olyan konkrét területekre, amelyeket a megújulóenergia-technológia egy vagy több típusának gyorsított bevezetésére alkalmas területként jelöltek ki.”

3. A 15d. cikk a következő (3) és (4) bekezdéssel egészül ki:

„(3) A tagállamok intézkedéseket fogadnak el annak biztosítására, hogy a 10 MW-nál nagyobb beépített teljesítményű megújulóenergia-projektek előnyeinek egy részéből az e projektek közelében élő helyi polgárok és közösségek közvetlenül vagy közvetve részesülhessenek. A tagállamok különböző előnymegosztási intézkedéseket alkalmazhatnak a projekt konkrét technológiájától, helyszínétől és méretétől, valamint attól függően, hogy a projekt saját megújulóenergia-ellátásra irányuló projekt-e.

A tagállamok kizárhatnak bizonyos technológiákat az előnymegosztási intézkedések elfogadására vonatkozó kötelezettség alól azokban az esetekben, amikor a technológia nem elég kiforrott ahhoz, hogy további pénzügyi terheket rójanak rá, vagy olyan konkrét technológiákat, amelyek nem járulnak hozzá jelentős mértékben az (EU) 2018/1999 rendelet 3. és 14. cikke alapján benyújtott integrált nemzeti energia- és klímaterveik szerinti, a megújuló energiára vonatkozó 2030-as uniós célkitűzéshez való nemzeti hozzájárulásokhoz.

- (4) A tagállamok független facilitátort jelölhetnek ki a projektgazda és a nyilvánosság közötti párbeszéd előmozdítására a 10 MW-nál nagyobb beépített teljesítményű megújulóenergia-projektek esetében. A facilitátornak független harmadik félnek kell lennie, amely hatóság is lehet, és nem rendelkezhet a projektgazdához kapcsolódó pénzügyi érdekeltséggel. A facilitátornak csak az érintett felek bármelyikének kérésére szabad beavatkoznia, továbbá:
- a) szükség esetén elő kell segítenie a nyilvános konzultációkat, beleértve az engedélykérelmet megelőző szakaszban folytatott korai konzultációkat is;
 - b) szerepet kell vállalnia a helyi közösségek által felvetett esetleges aggályok kezelésére irányuló megoldások keresésében;
 - c) adott esetben támogatást és átláthatóságot kell biztosítani az előnymegosztási intézkedés típusának megválasztása során.

A tagállamok a projektgazdák által fizetett díjat állapíthatnak meg a facilitátor szolgáltatásainak finanszírozása céljából.”

4. A 16. cikk a következőképpen módosul:

- a) a (3) bekezdésből a következő mondatot el kell hagyni:

„A kérelmezők számára lehetővé kell tenni, hogy a releváns dokumentumokat digitális formában nyújtsák be.”;

b) a cikk a következő (3a) bekezdéssel egészül ki:

„(3a) A tagállamok nemzeti szintű digitális portált vagy összekapcsolt portálokat hozhatnak létre a megújulóenergia-, a tárolási és a hálózati projektek engedélyezési eljárásainak valamennyi lépésére vonatkozóan.

A kérelmezőknek az engedélykérelmeket és az engedélyezési eljáráshoz szükséges valamennyi releváns dokumentumot a digitális portálon vagy az összekapcsolt portálokon keresztül kell benyújtaniuk. A digitális portálnak vagy az összekapcsolt portáloknak az engedélykérelmeket automatikusan az illetékes hatóságokhoz kell rendelniük, amelyeknek a vonatkozó kérelmeket és dokumentumokat elektronikus formában kell feldolgozniuk, és amelyeknek közvetlenül a digitális portálon vagy az összekapcsolt portálokon keresztül kell kapcsolatba lépniük a kérelmezőkkel.

A digitális portálnak vagy az összekapcsolt portáloknak olyan funkciókat kell tartalmazniuk, amelyek lehetővé teszik a kérelmező számára, hogy tájékoztatást kapjon az engedélyezési eljárás valamennyi lépéséről, az eljárás állásáról és az érintett hatóságok határozatairól, valamint hogy ellenőrizze az ebben az irányelvben meghatározott engedélyezési határidők betartását. A digitális portál vagy az összekapcsolt portálok hozzáférést biztosíthatnak az [xxxxx] európai parlamenti és tanácsi rendelet 10. cikkének (3) bekezdésében említett egységes digitális földrajzi információs rendszeren alapuló portálon rendelkezésre álló releváns környezeti és geológiai adatokhoz, valamint határozatokhoz.

A digitális portálnak vagy az összekapcsolt portáloknak éves statisztikai adatokat kell közzétenniük az engedélyezési eljárások időtartamáról, egyértelműen azonosítva az engedélyezési eljárás különböző lépéseit és azok időtartamát. Ezeket az adatokat nyilvánosan hozzáférhetővé kell tenni.

A (3) bekezdésben említett integrált ügyintézési pontnak a feladatai ellátása érdekében hozzáféréssel kell rendelkeznie a portálon rendelkezésre álló valamennyi releváns adathoz és információhoz.”

5. A 16b. cikk

a következőképpen módosul:

b) a cikk a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Az (1) bekezdésben és a (2) bekezdés második albekezdésében említett engedélyezési eljárás során a tagállamok előírányszabhatják, hogy amennyiben az érintett illetékes hatóságok vagy szervezetek a megállapított határidőn belül nem válaszolnak, az adott köztes adminisztratív lépéseket jóváhagyottnak kell tekinteni, a környezetvédelmi határozatok kivételével, hacsak a jogrendszerükben nem rendelkeztek ilyen lehetőségről, valamint a hálózati csatlakozási engedélyek kivételével. Minden határozatot nyilvánosan hozzáférhetővé kell tenni az alkalmazandó joggal összhangban.”

6. A 16c. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdést el kell hagyni;

b) a szöveg a következő (2b) bekezdéssel egészül ki:

„(2b) A nemzeti alkotmányos rend által megengedett korlátokon belül, valamint az autonóm regionális és helyi hatóságok földhasználattal és területrendezéssel kapcsolatos kizárólagos hatásköreinek sérelme nélkül, amennyiben a tagállamok megváltoztatják egy olyan földterület státuszát, ahol megújulóenergia-létesítmény található, biztosítják, hogy az adott létesítmény még átalakításra kerülhessen.”;

c) a cikk a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Amennyiben a szélenergia-létesítmény átalakítása további földterület használata nélkül növeli a létesítmény teljes kapacitását, csökkenti a telepített turbinák teljes számát, és megfelel az eredeti szélenergia-létesítményre vonatkozóan megállapított, alkalmazandó környezetvédelmi kármérséklő intézkedéseknek, a projekt mentesül a 16a. cikk (4) bekezdése szerinti átvilágítási eljárás lefolytatására vonatkozó követelmény alól, az annak meghatározására vonatkozó követelmény alól, hogy a projekthez szükség van-e a 2011/92/EU irányelv 4. cikkének (2) bekezdése vagy az [xxxxx] európai parlamenti és tanácsi rendelet 5. cikke szerinti környezeti hatásvizsgálatra, valamint a 2011/92/EU irányelv 4. cikkének (2) bekezdése szerinti környezeti hatásvizsgálat elvégzésére vonatkozó követelmény alól. A mentesség a nemzetbiztonsági megfontolások és a területrendezés változásainak sérelme nélkül alkalmazandó.”

Amennyiben a szélenergia-létesítmények átalakítása nem felel meg az első albekezdésben foglalt követelményeknek, e cikk (2) bekezdését kell alkalmazni.”

7. A 16d. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok biztosítják, hogy a 16. cikk (1) bekezdésében említett, 100 kW feletti teljes beépített teljesítményű, napenergiát hasznosító berendezéseknek és közös elhelyezésű energiatárolóknak a meglévő vagy a jövőben létesítendő mesterséges struktúrákban – a mesterséges vízfelületek kivételével – történő telepítésére vonatkozó engedélyezési eljárás időtartama ne haladja meg a három hónapot, feltéve, hogy az ilyen mesterséges struktúrák elsődleges célja nem napenergia-termelés vagy energiatárolás. A 2011/92/EU irányelv 4. cikkének (2) bekezdésétől és II. melléklete 3. pontjának a) és b) alpontjától eltérve – azokat önmagukban vagy a szóban forgó melléklet 13. pontjának a) alpontjával összefüggésben értelmezve – az e cikk (1) és (2) bekezdésében említett, napenergiát hasznosító berendezések és közös elhelyezésű energiatárolók telepítése adott esetben mentesül a 2011/92/EU irányelv 2. cikkének (1) bekezdése szerinti célzott környezeti hatásvizsgálat elvégzésének kötelezettsége alól.”;

b) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„A tagállamok a legfeljebb 100 kW teljes beépített teljesítményű, napenergiát hasznosító berendezések és közös elhelyezésű energiatárolók telepítését – a hálózati csatlakozási engedélyek kivételével – nem kötik hatósági engedélyhez, környezetvédelmi szempontból sem. Az (1) bekezdés sérelme nélkül a tagállamok korlátozzák e bekezdés alkalmazását a Natura 2000 területeken és a nemzeti védelmi rendszerek hatálya alá tartozó egyéb területeken, valamint a kulturális vagy történelmi örökségvédelem alatt álló területeken. A tagállamok kötelezővé tehetik az említett berendezések és közös elhelyezésű energiatárolók telepítésének bejelentését.”;

c) a cikk a következő (3) és (4) bekezdéssel egészül ki:

„(3) A tagállamok – a kulturális vagy történelmi örökség védelme, valamint nemzetvédelmi és nemzetbiztonsági érdekek védelme céljából, vagy biztonsági okokból, illetve a hálózat biztonsága érdekében – kizárhatnak bizonyos területeket az (1) és a (2) bekezdés alkalmazásából.

(4) A biztonság, a védelem vagy a hálózati stabilitás biztosításához szükséges intézkedések sérelme nélkül a tagállamok felszámolják azokat a szabályozási és nem szabályozási akadályokat, amelyek befolyásolják a legfeljebb 800 W teljesítményű, hálózatra csatlakoztatható mini napelem-rendszerek épületekben és épületeken történő telepítését. A tagállamok korlátozhatják e bekezdés alkalmazását, amennyiben bizonyítékokon alapuló kockázatokat azonosítottak a piaci berendezéssel kapcsolatban, vagy ha az eredményként létrejövő teljes elektromos berendezés nem felel meg a vonatkozó biztonsági műszaki előírásoknak vagy szabványoknak, beleértve azokat az eseteket is, amikor a védelem koordinálása és a lekapcsolási teljesítmény nem garantálható.”

8. A 16f. cikk a következőképpen módosul:

- a) az utolsó két mondatot el kell hagyni;
- b) a cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

„A tagállamok a klímasemlegesség eléréséig biztosítják, hogy az engedélyezési eljárás során a megújuló energiaforrásokból energiát előállító erőművek és létesítmények tervezése, építése és üzemeltetése, valamint azok hálózathoz való csatlakoztatása, maga a kapcsolódó hálózat, a tárolóeszközök és az elektromos töltőberendezések tekintetében vélelmezni kelljen, hogy azok kiemelkedően fontos közérdeket szolgálnak, és azoknak ilyen esetben elsőbbséget kell élvezniük az első bekezdésben említettektől eltérő jogi érdekek mérlegelése során. A tagállamok kizárhatják e vélelem alkalmazását a kulturális örökség – harmonizált végrehajtást biztosító jogi kritériumok alapján történő – védelme céljából, valamint nemzetvédelmi és nemzetbiztonsági érdekek okán.

A tagállamok a területrendezéssel összefüggő eljárásokban alkalmazhatják az első és a második bekezdés szerinti vélelmet.”

9. A szöveg a következő 16g–16j. cikkel egészül ki:

„16g. cikk

Alternatív vagy kielégítő megoldások hiánya és kiegyenlítő intézkedések végrehajtása

- (1) Annak értékelésekor, hogy a 92/43/EGK irányelv 6. cikke (4) bekezdésének és 16. cikke (1) bekezdésének, a 2000/60/EK irányelv 4. cikke (7) bekezdése d) pontjának és a 2009/147/EK irányelv 9. cikke (1) bekezdésének alkalmazása céljából léteznek-e kielégítő alternatív megoldások a megújuló energiaforrást hasznosító erőművek projektjeire, az ilyen erőművek hálózathoz való csatlakoztatására, magára a kapcsolódó hálózatra és a tárolóeszközökre, a kielégítő alternatívák hiányára vonatkozó feltételt akkor kell teljesülni tekinteni, ha az adott megújulóenergia-technológiának nincsenek olyan kielégítő alternatív megoldásai, amelyek biztosítják a szóban forgó projekttel azonos célkitűzések elérését a megújulóenergia-kapacitás fejlesztése terén azonos technológia alkalmazásával, ugyanolyan vagy hasonló időkeretben és jelentősen magasabb költségek nélkül.
- (2) A 92/43/EGK irányelv 6. cikke (4) bekezdésének alkalmazása céljából a megújuló energiaforrást hasznosító erőművek projektjeire, az ilyen erőműveknek a hálózathoz való csatlakoztatására, magára a kapcsolódó hálózatra és a tárolóeszközökre vonatkozó kiegyenlítő intézkedések végrehajtásakor, többek között – amennyiben a nemzeti jog azt lehetővé teszi – pénzügyi ellentételezések nyújtásakor a tagállamok indokolt esetben és amennyiben a kiegyenlítő intézkedések bevezetése előtt észszerűen bizonyítható, hogy a terv vagy projekt nem befolyásolja visszafordíthatatlanul a helyszín szerkezetének és funkcióinak fenntartásához elengedhetetlen ökológiai folyamatokat, és nem veszélyezteti a Natura 2000 hálózat általános egységességét, engedélyezhetik, hogy az ilyen kiegyenlítő intézkedéseket a projekt végrehajtásával párhuzamosan hajtsák végre. A tagállamok engedélyezik a kiegyenlítő intézkedések későbbi, az elővigyázatosság elvével összhangban történő kiigazítását attól függően, hogy a jelentős negatív hatások várhatóan rövid, közép- vagy hosszú távon jelentkeznek-e.

A hidrogéntároló létesítménytől eltérő önálló energiatároló létesítményekre vonatkozó engedélyezési eljárás

- (1) A hidrogéntároló létesítménytől eltérő önálló energiatároló létesítményekre vonatkozó engedélyezési eljárásnak ki kell terjednie az önálló tárolólétesítmények építésére, átalakítására és üzemeltetésére vonatkozó valamennyi releváns hatósági engedélyre, beleértve a hálózati csatlakozási engedélyeket, valamint szükség esetén a környezeti vizsgálatokat és a környezetvédelmi engedélyeket is. Az engedélyezési eljárásnak magában kell foglalnia minden adminisztratív szakaszt, az engedélykérelem hiánytalanságának megerősítésétől egészen az érintett illetékes hatóság vagy hatóságok által az engedélyezési eljárás eredményéről hozott végleges határozatról szóló értesítésig. Az illetékes hatóságnak a kérelem kézhezvételét követő 45 napon belül meg kell erősítenie a kérelem hiánytalanságát, vagy ha a kérelmező nem küldte el a kérelem feldolgozásához szükséges valamennyi információt, fel kell kérnie a kérelmezőt, hogy indokolatlan késedelem nélkül nyújtson be hiánytalan kérelmet. Az engedélyezési eljárás kezdete az a nap, amelyen az illetékes hatóság megerősíti a kérelem hiánytalanságát.
- (2) A tagállamok a legfeljebb 100 kW teljes beépített teljesítményű, a hidrogéntároló létesítményektől eltérő önálló tárolólétesítmények telepítését – a hálózati csatlakozási engedélyek kivételével – nem kötik hatósági engedélyhez, így környezetvédelmi engedélyhez sem. A 2011/92/EU irányelv 2. cikkének (1) bekezdésétől eltérve az említett tároló telepítésének mentesülnie kell az említett irányelv 2. cikkének (1) bekezdése értelmében alkalmazandó, célzott környezeti hatásvizsgálat elvégzésére vonatkozó követelmény alól. A tagállamok korlátozzák ezen albekezdés alkalmazását a Natura 2000 területeken és a nemzeti védelmi rendszerek hatálya alá tartozó egyéb területeken, valamint a kulturális vagy történelmi örökségvédelem alatt álló területeken. A tagállamok kötelezővé tehetik az új energiatárolók telepítésének bejelentését.

- (3) A tagállamok biztosítják, hogy az engedélyezési eljárások időtartama – beleértve a hálózati csatlakozási engedélyeket és szükség esetén a környezeti vizsgálatokat is – a hidrogéntároló létesítménytől eltérő, 100 kW-ot meghaladó teljes beépített teljesítményű önálló energiatároló létesítmények esetében ne haladja meg a hat hónapot.

Amennyiben rendkívüli körülmények miatt kellően indokolt, ideértve, amikor e rendkívüli körülmények miatt az alkalmazandó uniós környezetvédelmi jog szerinti értékelésekhez hosszabb időtartamra van szükség, a tagállamok ezt a határidőt legfeljebb 6 hónappal meghosszabbíthatják. A tagállamok egyértelműen tájékoztatják a projektgazdát az ilyen meghosszabbítást indokoló rendkívüli körülményekről.

A szivattyús-tározós vízerőművek esetében az engedélyezési eljárás nem haladhatja meg a három évet. Amennyiben rendkívüli körülmények miatt kellően indokolt, ideértve, amikor e rendkívüli körülmények miatt az alkalmazandó uniós környezetvédelmi jog szerinti értékelésekhez hosszabb időtartamra van szükség, a tagállamok ezt a határidőt meghosszabbíthatják. A tagállamok egyértelműen tájékoztatják a projektgazdát az ilyen meghosszabbítást indokoló rendkívüli körülményekről.

- (4) Az e cikk hatálya alá tartozó engedélyezési eljárás időtartama – kivéve abban az esetben, ha egybeesik az engedélyezési eljárás más adminisztratív szakaszaival – nem foglalhatja magában a következőket:

- a) az önálló energiatároló létesítményre irányuló projektek építésének vagy átalakításának időtartama;
- b) a hálózat stabilitásának, megbízhatóságának és biztonságának garantálásához elengedhetetlen jelentős hálózati korszerűsítésekhez szükséges adminisztratív szakaszok időtartama;
- c) a bírósági fellebbezések és jogorvoslatok, bíróság előtti egyéb eljárások, valamint az alternatív vitarendezési mechanizmusok – beleértve a panaszkezelési eljárásokat, a nem bírósági fellebbezéseket és jogorvoslatokat – időtartama.

Az elektromos töltőberendezésekre vonatkozó engedélyezési eljárás

- (1) Az elektromos töltőberendezésekre vonatkozó engedélyezési eljárásnak ki kell terjednie az elektromos töltőberendezések építésére, átalakítására és üzemeltetésére vonatkozó valamennyi releváns hatósági engedélyre, beleértve a hálózati csatlakozási engedélyeket, valamint szükség esetén a környezeti vizsgálatokat és a környezetvédelmi engedélyeket is. Az engedélyezési eljárásnak magában kell foglalnia minden adminisztratív szakaszt, az engedélykérelem hiánytalanságának megerősítésétől egészen az érintett illetékes hatóság vagy hatóságok által az engedélyezési eljárás eredményéről hozott végleges határozatról szóló értesítésig. Az illetékes hatóságnak a kérelem kézhezvételét követő 45 napon belül meg kell erősítenie a kérelem hiánytalanságát, vagy ha a kérelmező nem küldte el a kérelem feldolgozásához szükséges valamennyi információt, fel kell kérnie a kérelmezőt, hogy indokolatlan késedelem nélkül nyújtson be hiánytalan kérelmet. Az engedélyezési eljárás kezdete az a nap, amelyen az illetékes hatóság megerősíti a kérelem hiánytalanságát.
- (2) A tagállamok a legfeljebb 100 kW teljes beépített teljesítményű elektromos töltőberendezések telepítését – a hálózati csatlakozási engedélyek kivételével – nem kötik hatósági engedélyhez, környezetvédelmi szempontból sem. A 2011/92/EU irányelv 2. cikkének (1) bekezdésétől eltérve az említett berendezések telepítésének mentesülnie kell a szóban forgó irányelv 2. cikkének (1) bekezdése értelmében alkalmazandó, célzott környezeti hatásvizsgálat elvégzésére vonatkozó követelmény alól. A tagállamok korlátozzák ezen albekezdés alkalmazását a Natura 2000 területeken és a nemzeti védelmi rendszerek hatálya alá tartozó egyéb területeken, valamint a kulturális vagy történelmi örökségvédelem alatt álló területeken. A tagállamok kötelezővé tehetik az új töltőberendezések telepítésének bejelentését.

- (3) A tagállamok biztosítják, hogy az engedélyezési eljárások időtartama – beleértve a hálózati csatlakozási engedélyeket és szükség esetén a környezeti vizsgálatokat is – a 100 kW-nál nagyobb teljes beépített teljesítményű elektromos töltőberendezések esetében ne haladja meg a hat hónapot. Amennyiben rendkívüli körülmények miatt kellően indokolt, ideértve, amikor e rendkívüli körülmények miatt az alkalmazandó uniós környezetvédelmi jog szerinti értékelésekhez hosszabb időtartamra van szükség, a tagállamok ezt az időszakot legfeljebb 6 hónappal meghosszabbíthatják. A tagállamok egyértelműen tájékoztatják a projektgazdát az ilyen meghosszabbítást indokoló rendkívüli körülményekről.
- (4) Az e cikk hatálya alá tartozó engedélyezési eljárás időtartama – kivéve abban az esetben, ha egybeesik az engedélyezési eljárás más adminisztratív szakaszaival – nem foglalhatja magában a következőket:
- a) az elektromos töltőberendezésekre irányuló projektek építésének vagy átalakításának időtartama;
 - b) a hálózat stabilitásának, megbízhatóságának és biztonságának garantálásához elengedhetetlen jelentős hálózati korszerűsítésekhez szükséges adminisztratív szakaszok időtartama;
 - c) a bírósági fellebbezések és jogorvoslatok, bíróság előtti egyéb eljárások, valamint az alternatív vitarendezési mechanizmusok – beleértve a panaszkezelési eljárásokat, a nem bírósági fellebbezéseket és jogorvoslatokat – időtartama.

A megújuló energiaforrást hasznosító erőművek hibridizációjára vonatkozó engedélyezési eljárás

- (1) Amennyiben a megújulóenergia-erőmű hibridizációja tekintetében el kell végezni a 16a. cikk (4) bekezdése szerinti átvilágítási eljárást, vagy meg kell határozni, hogy a projekthez szükség van-e környezeti hatásvizsgálatra, vagy el kell készíteni a 2011/92/EU irányelv 4. cikke szerinti környezeti hatásvizsgálatot, az ilyen átvilágítási eljárásnak, meghatározásnak vagy környezeti hatásvizsgálatnak az eredeti projekthez képest bekövetkezett bővítésből eredő potenciális hatásokra kell korlátozódnia.
 - (2) A nemzeti alkotmányos rend által megengedett korlátokon belül, valamint az autonóm regionális és helyi hatóságok földhasználattal és területrendezéssel kapcsolatos kizárólagos hatásköreinek sérelme nélkül, amennyiben a tagállamok megváltoztatják egy olyan földterület státuszát, ahol megújulóenergia-erőmű található, biztosítják, hogy az adott erőmű hibridizációja lehetséges legyen.”
10. A 17. cikk helyébe a következő szöveg lép:

A hálózathoz való csatlakozásra vonatkozó eljárások

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy a hálózathoz való csatlakozásra vonatkozó eljárások időtartama ne haladja meg a következőket:
 - a) hat hónap a 16d. cikk (1) és (2) bekezdésében említett, napenergiát hasznosító berendezések és közös elhelyezésű energiatárolók, a 16h. cikk (2) bekezdésében említett önálló energiatároló létesítmények, a 16i. cikk (2) bekezdésében említett elektromos töltőberendezések, valamint a 16c. és a 16j. cikkben említett, megújuló energiaforrást hasznosító meglévő erőművek átalakítása vagy hibridizációja esetében, kivéve, ha indokolt biztonsági aggályok merülnek fel, vagy ha a rendszerelemek műszaki összeférhetetlensége áll fenn, vagy ha a kapacitásnövekedés mértéke miatt több időre van szükség az értékelés elvégzéséhez.
- (2) A 16a. cikk (1) bekezdésében, a 16b. cikk (1) bekezdésében és az e cikk (1) bekezdésében meghatározott határidőkön belül a rendszerüzemeltetőnek a következő intézkedések egyikét kell választania:
 - a) amennyiben elegendő kapacitás áll rendelkezésre, és a kért csatlakozás nem befolyásolja a hálózat stabilitását, megbízhatóságát és biztonságát, elfogadja a kért hálózati csatlakozást, és megadja a csatlakozást;
 - b) amennyiben nem áll rendelkezésre elegendő hálózati kapacitás, az (EU) 2019/944 irányelv 6a. cikkével összhangban rugalmas hálózati csatlakozási megállapodásra tesz javaslatot, amennyiben ez műszakilag lehetséges.

- (3) Adott esetben, amennyiben a (2) bekezdés b) pontjában említett megállapodásra irányuló javaslatot a projektgazda elutasítja, a rendszerüzemeltetőnek indokolt biztonsági megfontolásból vagy a rendszerösszetevők igazolt műszaki összeférhetlensége miatt alternatív hálózati csatlakozási pontot, illetve a hálózati csatlakozásra vonatkozó alternatív ideiglenes időpontot kell javasolnia, vagy ha ezek nem kivitelezhetők, el kell utasítania a csatlakozási kérelmet.”

2. cikk

Az (EU) 2019/944 irányelv módosításai

Az (EU) 2019/944 irányelv a következőképpen módosul:

1. A 8. cikk helyébe a következő szöveg lép:

”

8. cikk

Engedélyezési eljárás

- (1) Abban az esetben, ha a villamosenergia-piaci átvitelrendszer- vagy elosztórendszer-infrastruktúra vagy a kapcsolódó berendezések építéséhez vagy üzemeltetéséhez, illetve új termelőkapacitás építéséhez engedély (például engedély, koncesszió, hozzájárulás vagy jóváhagyás) szükséges, a tagállam vagy az általa kijelölt illetékes hatóság a (2)–(14) bekezdéssel összhangban adja meg az engedélyt. A tagállamok vagy az általuk kijelölt illetékes hatóság ugyanilyen alapon engedélyeket adhatnak ki villamosenergia-ellátásra és a nagykereskedelmi felhasználóknak is.
- (2) Az engedélyezési rendszert bevezető tagállamok:
 - a) objektív és megkülönböztetésmentes kritériumokat, valamint átlátható eljárásokat állapítanak meg, amelyeket minden olyan vállalkozásnak teljesítenie kell, amely új termelőkapacitás, valamint átvitelrendszer- vagy elosztórendszer-infrastruktúra építésére és/vagy üzemeltetésére kér engedélyt;

- b) nyilvánosságra hozzák az engedélyek megadására vonatkozó kritériumokat és eljárásokat;
- c) biztosítják, hogy az ilyen termelési kapacitásra, infrastruktúrára vagy kapcsolódó berendezésekre vonatkozó engedélyezési eljárások adott esetben figyelembe vegyék a projekt jelentőségét a villamos energia és a megújuló energiaforrások belső piaca szempontjából;
- d) biztosítják, hogy az engedélyezési eljárások figyelembe vegyék a 92/43/EGK tanácsi irányelvvel²⁰, valamint a 2000/60/EK²¹, a 2001/42/EK²², a 2009/147/EK²³ és a 2011/92/EU²⁴ irányelvvel összhangban végzett értékelések szükségességét vagy hiányát;
- e) gondoskodnak arról, hogy a kis méretű, decentralizált és/vagy elosztott termelési és elosztórendszer-infrastruktúrára külön, egyszerűsített és észszerűsített engedélyezési eljárások vonatkozzanak, amelyek figyelembe veszik az infrastruktúra méretének és potenciális hatásának korlátozott voltát;
- f) biztosítják, hogy a szabályozó hatóságok vagy más illetékes nemzeti hatóságok – beleértve a tervező hatóságokat is, amelyek módosításokat javasolhatnak – iránymutatásokat dolgozzanak ki az említett külön engedélyezési eljárásokra vonatkozóan, és azokat felülvizsgálják;

²⁰ A Tanács 92/43/EGK irányelve (1992. május 21.) a természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelméről ([HL L 206., 1992.7.22., 7. o.](#), ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/1992/43/oj>).

²¹ Az Európai Parlament és a Tanács 2000/60/EK irányelve (2000. október 23.) a vízpolitika terén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról ([HL L 327., 2000.12.22., 1. o.](#), ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2000/60/oj>).

²² Az Európai Parlament és a Tanács 2001/42/EK irányelve (2001. június 27.) az egyes köz- és magánprojektek környezetre gyakorolt hatásainak vizsgálatáról (HL L 197., 2001.7.21., 30. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2001/42/oj>).

²³ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/147/EK irányelve (2009. november 30.) a vadon élő madarak védelméről ([HL L 20., 2010.1.26., 7. o.](#), ELI: <https://data.europa.eu/eli/dir/2009/147/oj>).

²⁴ Az Európai Parlament és a Tanács 2011/92/EU irányelve (2011. december 13.) az egyes köz- és magánprojektek környezetre gyakorolt hatásainak vizsgálatáról ([HL L 26., 2012.1.28., 1. o.](#), ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2011/92/oj>).

- g) biztosítják, hogy minden határozat nyilvánosan hozzáférhető legyen;
 - h) biztosítják, hogy a kérelmezők tájékoztatást kapjanak az engedély elutasításának okairól; biztosítják, hogy az okok objektívek, megkülönböztetésmentesek, megalapozottak és megfelelően alátámasztottak legyenek, valamint azt, hogy jogorvoslati eljárás álljon a kérelmezők rendelkezésére;
 - i) biztosítják, hogy az illetékes nemzeti hatóságok megfelelő technikai, pénzügyi és humánerőforrásokkal rendelkezzenek ahhoz, hogy az alkalmazandó határidőn belül határozatot hozzanak az engedélyezésről.
- (3) Amennyiben a tagállamok a villamosenergia-piaci átvitelirendszer- vagy elosztórendszer-infrastruktúra tekintetében engedélyezési rendszert vezetnek be,

biztosítják továbbá, hogy:

- a) az átviteli- és elosztórendszer-infrastruktúra engedélyezési rendszere összhangban legyen a 32. és az 51. cikk alapján elfogadott elosztóhálózat-fejlesztési tervvel és tízéves átviteli hálózat-fejlesztési tervvel;
- b) az engedélyezési eljárások – beleértve az illetékes hatóságok valamennyi vonatkozó eljárását is – időtartama ne haladja meg a két évet, kivéve, ha ez megfelelően indokolt, amely esetben az eljárás legfeljebb 30 hónappal meghosszabbítható;
- c) az átvitelirendszer- vagy elosztórendszer-infrastruktúra engedélyezése alapvető fontosságúnak minősüljön a megújuló energiaforrások integrálása, valamint az éghajlat- és energiapolitikai célok és a klímasemlegességi célkitűzés elérése szempontjából.

A tagállamok előírányozhatják, hogy amennyiben az illetékes nemzeti hatóságok vagy szervezetek nem válaszolnak a b) pontban meghatározott határidőn belül, az adott köztes adminisztratív lépéseket jóváhagyottnak kell tekinteni, kivéve a környezetvédelmi határozatok esetében, amelyek nem lehetnek hallgatóságosak, hacsak az adott tagállam a jogrendszerében nem rendelkezett ilyen lehetőségről.

Minden határozatot nyilvánosan hozzáférhetővé kell tenni az alkalmazandó joggal összhangban.

- (4) A tagállamok létrehoznak vagy kijelölnek egy vagy több ügyintézési pontot az átvitelrendszer- vagy elosztórendszer-üzemeltetők számára. Ezen ügyintézési pontoknak a kérelmező kérésére térítésmentesen végig kell vezetniük a kérelmezőt a teljes engedélyezési eljáráson, és elő kell segíteniük az (1) bekezdésben említett tevékenységekre vonatkozó teljes engedélyezési eljárást, egészen az engedélynek az eljárás végén való, a felelős hatóságok általi kiadásáig. Biztosítani kell, hogy a kérelmezőnek a teljes eljárás során ne kelljen egynél több ügyintézési ponttal kapcsolatba lépnie.

Az ügyintézési pontok megegyezhetnek az (EU) 2022/869 rendelet 8. cikkében említett illetékes nemzeti hatóságokkal vagy az (EU) 2018/2001 irányelv 16. cikkében említett ügyintézési pontokkal.

- (5) Amennyiben a tagállamok engedélyezési rendszert vezetnek be a villamosenergia-piaci átvitelrendszer- vagy elosztórendszer-infrastruktúra tekintetében, a tagállamok biztosítják, hogy amennyiben a kérelem nem tartalmazza az eljáráshoz szükséges tanulmányokat, jelentéseket és dokumentációt, az illetékes nemzeti hatóságok más érintett hatóságokkal együttműködve a kérelem benyújtásától számított három hónapon belül utólagosan bekérjék a szükséges anyagokat a projektgazdától, meghatározva azok tárgyi hatályát és részletességét. A projektgazda tájékoztatása során az illetékes nemzeti hatóságnak meg kell erősítenie, hogy a (10) bekezdés szerinti vélelmek alkalmazandók-e a projektre. A szükséges anyagok bekérése után sem az illetékes hatóság, sem más érintett hatóság nem kérhet további információkat, tanulmányokat, jelentéseket vagy értékeléseket, kivéve azokat az eseteket, amikor a projektben vagy annak környezetében olyan lényeges változás következett be, amely miatt a megállapítások alapjául szolgáló eredeti kritériumok már nem megfelelőek, vagy ha a rendelkezésre álló információk alapján enélkül nem lehetne kedvező döntést hozni. Ilyen esetekben az illetékes nemzeti hatóságnak a projektgazda rendelkezésére kell bocsátania a kiegészítő információkérés megalapozott indokolását.

- (6) Az e cikk (3) bekezdésében meghatározott határidő az alkalmazandó uniós környezetvédelmi és energiajogban – többek között az (EU) 2018/2001 irányelvben – foglalt kötelezettségek sérelme nélkül alkalmazandó a bírósági fellebbezési és egyéb jogorvoslati eljárásokra, és bíróság vagy törvényszék előtt folyamatban lévő egyéb eljárásokra, valamint alternatív vitarendezési mechanizmusokra, beleértve a panaszkezelési eljárásokat, a nem bírósági útra tartozó fellebbezéseket és jogorvoslatokat, és az említett határidő ezen eljárások időtartamára meghosszabbítható.
- (7) Ez a cikk az (EU) 2022/869 rendelet 7–10. cikkének, valamint az (EU) 2018/2001 irányelv 15. cikkének és 15b–17. cikkének sérelme nélkül alkalmazandó.
- (8) A klímasemlegesség eléréséig a tagállamok biztosítják, hogy az (1) bekezdés értelmében vett engedélyezési eljárásokban a 92/43/EGK irányelv 6. cikke (4) bekezdésének és 16. cikke (1) bekezdése c) pontjának, a 2000/60/EK irányelv 4. cikke (7) bekezdésének és a 2009/147/EK irányelv 9. cikke (1) bekezdése a) pontjának alkalmazásában az egyedi esetekben fennálló jogi érdekek kiegyensúlyozása során érvényesüljön az a vélelem, hogy az átvitelrendszer- vagy elosztórendszer-infrastruktúra tervezése, építése és üzemeltetése kiemelkedően fontos közérdek, valamint hogy a közegészséget és a közbiztonságot szolgálja.

A klímasemlegesség eléréséig a tagállamok biztosítják, hogy az engedélyezési eljárásokban érvényesüljön az a vélelem, hogy az átvitelrendszer- vagy elosztórendszer-infrastruktúra tervezése, építése és üzemeltetése kiemelkedően fontos közérdek, és hogy az ilyen esetekben ezek elsőbbséget élvezzenek az e bekezdésben említettektől eltérő jogi érdekek kiegyensúlyozása során. A tagállamok a harmonizált végrehajtást biztosító jogi kritériumok alapján a kulturális örökség védelme céljából kizárhatják e vélelem alkalmazását.

- (9) A klímasemlegesség eléréséig a 2011/92/EU irányelv 2. cikkének (1) bekezdésétől, 4. cikkének (1) bekezdésétől és 4. cikkének (2) bekezdésétől, valamint az említett irányelv I. mellékletének 20. pontjától és II. melléklete 3. pontjának b) alpontjától eltérve, valamint a 92/43/EGK irányelv 6. cikkének (3) bekezdésétől eltérve a tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóság indokolt körülmények között – beleértve azt is, hogy a klímasemlegességi és megújulóenergia-célok elérése érdekében fel kell gyorsítani a villamosenergia-rendszer infrastruktúrájának kiépítését – mentesítse az alábbiak alól a meglévő átviteli és elosztórendszer-infrastruktúra felújítását, korszerűsítését vagy átalakítását, feltéve, hogy ez nem teszi szükségessé jelentős nagyságú további terület felhasználását, és megfelel az eredeti létesítményre vonatkozóan meghatározott, alkalmazandó környezetvédelmi kármérséklő intézkedéseknek:
- a) a 2011/92/EU irányelv 2. cikkének (1) bekezdése és 4. cikkének (2) bekezdése szerinti környezeti hatásvizsgálat;
 - b) a Natura 2000 területekre gyakorolt hatásaik vizsgálata a 92/43/EGK irányelv 6. cikkének (3) bekezdése szerint;
 - c) a fajok védelmére gyakorolt hatásaik vizsgálata a 92/43/EGK irányelv 12. cikkének (1) bekezdése és a 2009/147/EK irányelv 5. cikke szerint;
 - d) az [xxxxx] európai parlamenti és tanácsi rendelet 5. cikke szerinti átvilágítás.

Ezek a mentességek a 2011/92/EU irányelv 7. cikkével összhangban nem alkalmazandók a meglévő átviteli és elosztórendszer-infrastruktúra felújítására, korszerűsítésére vagy átalakítására, valamint olyan új elosztórendszer-infrastruktúra vagy kapcsolódó berendezések építésére, amelyek egy másik tagállamban valószínűleg jelentős hatást gyakorolnak a környezetre.

A tagállamok korlátozzák ezen albekezdés alkalmazását a Natura 2000 területeken és a nemzeti védelmi rendszerek hatálya alá tartozó egyéb területeken, valamint a kulturális vagy történelmi örökségvédelem alatt álló területeken.

- (10) Indokolt körülmények között a tagállamok a (9) bekezdésben említett mentességeket új elosztási infrastruktúra vagy kapcsolódó berendezések építésére is alkalmazhatják, feltéve, hogy az adott projektet a 2011/92/EK irányelv 4. cikkének (2) bekezdésével összhangban átvilágításnak vetették alá, amelynek során az illetékes nemzeti hatóság megállapította, hogy a projekt várhatóan nem jár jelentős környezeti hatással, különös tekintettel a projekt megvalósításának helye szerinti terület sajátosságaira, például a városi és a sűrűn beépített területekre.

A 2011/92/EU irányelv 7. cikkével összhangban ezek a mentességek nem alkalmazandók olyan új elosztási infrastruktúra vagy kapcsolódó berendezések építésére, amelyek egy másik tagállamban valószínűleg jelentős hatást gyakorolnak a környezetre.

Amennyiben az első albekezdésben említett átvilágítás valószínű jelentős környezeti hatást tár fel, az illetékes hatóságnak a kérelem benyújtásától számított 45 napon belül tájékoztatnia kell a projektgazdát arról, hogy szükség van a (9) bekezdés a), b) és c) pontjában említett vizsgálatra.

A tagállamok korlátozzák ezen albekezdés alkalmazását a Natura 2000 területeken és a nemzeti védelmi rendszerek hatálya alá tartozó egyéb területeken, valamint a kulturális vagy történelmi örökségvédelem alatt álló területeken.

- (11) Az átviteli és elosztórendszer-infrastruktúra tervezéséről, megépítéséről és üzemeltetéséről vélelmezni kell, hogy hozzájárul a nitrogénkibocsátás hosszú távú csökkentéséhez, és vonatkozásában nem írható elő a nitrogénkibocsátás értékelése a 92/43/EGK tanácsi irányelv 6. cikkének való megfelelés céljából elvégezhető vizsgálat keretében.
- (12) Az átviteli vagy elosztórendszer meglévő infrastruktúrájának bővítésére, felújítására, korszerűsítésére vagy átalakítására irányuló projektek esetében a 2011/92/EU irányelv szerinti környezeti hatásvizsgálatnak és adott esetben a 92/43/EGK irányelv szerinti megfelelő vizsgálatnak az eredeti átviteli vagy elosztórendszer-infrastruktúrához képest bekövetkezett változásokból vagy bővítésekből eredő lehetséges hatások értékelésére kell korlátozódnia.
- (12a) A tagállamok mentesíthetik az új villamosenergia-piaci átvitelirendszer- vagy elosztórendszer-infrastruktúrákat a 2000/60/EK irányelv 4. cikke (1) bekezdésének alkalmazásából eredő kötelezettségek alól, kivéve az alábbiak vonatkozásában, az ivóvíz vagy természetes ásványvíz kinyerésére használt víztestek védelméhez szükséges mértékig:
- a) a 2000/60/EK irányelv 7. cikkének (3) bekezdése szerinti védőövezetekben található víztestek,
 - b) az (EU) 2020/2184 irányelv 8. cikke szerinti, az emberi fogyasztásra szánt víz kivételi pontjainak vízgyűjtő területein található víztestek,
 - c) a 2009/54/EK irányelv szerinti, természetes ásványvizek kinyerésére használt víztestek.

- (12b) Az (EU) 2025/2360 irányelv 12. cikkét úgy lehet tekinteni, hogy az nem ír elő semmilyen kötelezettséget az átviteli- vagy elosztórendszer-infrastruktúrára vonatkozóan.
- (12c) A 2008/56/EK irányelv 1. és 5. cikkét úgy kell tekinteni, hogy azok nem írnak elő projektspecifikus értékeléseket az átviteli- vagy elosztórendszer-infrastruktúrára vagy a tengeri szélparkokra vonatkozó engedélyezési eljárások tekintetében; ez a rendelkezés nem érinti a tagállamok azon jogát, hogy szigorúbb követelményeket vezessenek be vagy tartsanak fenn.
- (13) A tagállamok digitális portált vagy összekapcsolt portálokat hozhatnak létre az (1) bekezdés szerinti kérelmek, a kapcsolódó folyamatok, a folyamatban lévő döntések és a kiadott határozatok kezelésére, könnyen hozzáférhető formátumban.

Az ilyen portál vagy portálok hozzáférést biztosíthatnak az [xxxxx] európai parlamenti és tanácsi rendelet 10. cikkének (3) bekezdésében említett egységes digitális földrajzi információs rendszeren alapuló portálon rendelkezésre álló releváns környezeti és geológiai adatokhoz és határozatokhoz”.

2. A szöveg a következő 8a. cikkel egészül ki:

„8a. cikk

Alternatív vagy kielégítő megoldások hiánya és kiegyenlítő intézkedések végrehajtása

- (14) Annak értékelésekor, hogy a 92/43/EGK irányelv 6. cikke (4) bekezdésének és 16. cikke (1) bekezdésének, a 2000/60/EK irányelv 4. cikke (7) bekezdése d) pontjának és a 2009/147/EK irányelv 9. cikke (1) bekezdésének alkalmazása céljából léteznek-e kielégítő alternatív megoldások az átviteli vagy elosztórendszerek infrastrukturális projektjeire és a kapcsolódó berendezésekre, a kielégítő alternatívák hiányára vonatkozó feltételt akkor kell teljesülnék tekinteni, ha az adott megújulóenergia-technológiának nincsenek olyan kielégítő alternatív megoldásai, amelyek biztosítják a szóban forgó projekttel azonos célkitűzések elérését a megegyező kapacitás azonos technológiával történő fejlesztése révén, ugyanolyan vagy hasonló időkeretben és jelentősen magasabb költségek nélkül.
- (15) A 92/43/EGK irányelv 6. cikke (4) bekezdésének alkalmazása céljából az átviteli vagy elosztórendszerek infrastrukturális projektjeire és a kapcsolódó berendezésekre vonatkozó kiegyenlítő intézkedések végrehajtásakor, többek között – amennyiben a nemzeti jog azt lehetővé teszi – pénzbeli ellentételezések nyújtásakor a tagállamok, amennyiben a kiegyenlítő intézkedések bevezetése előtt észszerűen bizonyítható, hogy a terv vagy projekt nem befolyásolná visszafordíthatatlanul a helyszín szerkezetének és funkcióinak fenntartásához elengedhetetlen ökológiai folyamatokat, és nem veszélyeztetné a Natura 2000 hálózat általános egységességét, engedélyezhetik, hogy az ilyen kiegyenlítő intézkedéseket a projekt végrehajtásával párhuzamosan hajtsák végre. A tagállamok engedélyezhetik a kiegyenlítő intézkedések későbbi, az elővigyázatosság elvével összhangban történő kiigazítását attól függően, hogy a jelentős negatív hatások várhatóan rövid, közép- vagy hosszú távon jelentkeznek-e.”

3. A 38. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

- (5) A (2) bekezdés ellenére a tagállamok, vagy amennyiben ez az előírás, a szabályozó hatóság dönthet úgy, hogy a kis zárt elosztórendszerek olyan üzemeltetői, amelyek a villamos energia több mint 90 %-ának elosztását végzik a rendszer tulajdonosa vagy üzemeltetője és a kapcsolt vállalkozások számára, és ezen kívül kevesebb mint 20 felhasználó számára biztosítják a villamos energia elosztását, továbbá a kevesebb mint 100 háztartás számára villamos energiát elosztó lakossági rendszerek üzemeltetői nem minősülnek ezen irányelv értelmében elosztórendszer-üzemeltetőnek. A tagállamok biztosítják, hogy fennmaradjanak a 4. cikk szerinti felhasználói jogok, a 6. cikk szerinti, a hálózati infrastruktúrához való hozzáférésre vonatkozó, kapcsolódó jogok, így például az átláthatóság, az arányosság és a megkülönböztetésmentesség, a III. fejezet szerinti fogyasztói jogok, beleértve a 21. cikket is annyiban, amennyiben a háztartások ellátásáról van szó, valamint fennmaradjanak az (EU) 2019/943 rendelet 31. cikkének (1) és (2) bekezdése, 33. cikkének (1) bekezdése, 37. cikke és 5. cikke szerinti kötelezettségek. A mentességek nem vezethetnek a hálózati költségeknek a mentességet nem élvező hálózatok felhasználóira való aránytalan áthárításához, valamint a hálózatbiztonságra vagy a rugalmasság fejlesztésére gyakorolt negatív hatásokhoz. Az e bekezdés szerinti mentesség alapján történő működésről értesíteni kell a szabályozó hatóságokat, amelyeknek nyomon kell követniük és szükség esetén érvényre kell juttatniuk az e bekezdés szerinti jogokat és kötelezettségeket.”

A 2. cikk a következő fogalommeghatározással egészül ki:

29a. »lakossági rendszer«: olyan rendszer, amely helyben előállított villamos energiát oszt el egy vagy több épület között egy olyan körülhatárolt területen, amely elsősorban lakóépületek helyéül szolgál.”

3. A szöveg a következő 40a. cikkel egészül ki:

„40a. cikk

Hálózatfejlesztés és hatáskör a beruházási döntések meghozatalára

- (1) Minden átvitelrendszer-üzemeltetőnek – az érintett érdekelt felekkel folytatott konzultációt követően – a (2) bekezdés c) pontjával összhangban legalább kétévente be kell nyújtania a szabályozó hatóság részére, illetve ha a tagállam e célra más illetékes hatóságot jelölt ki, az érintett másik hatóság részére egy tízéves hálózatfejlesztési tervet, amely a fennálló és az előre jelzett kínálaton és keresleten alapul. A hálózatfejlesztési tervnek hatékony intézkedéseket kell tartalmaznia a rendszer megfelelőségének, valamint az ellátás biztonságának szavatolása érdekében. Az átvitelrendszer-üzemeltetőnek a tízéves hálózatfejlesztési tervet közzé kell tennie a honlapján.

A tagállamok törekednek arra, hogy biztosítsák a földgázra, a hidrogénre és a villamos energiára vonatkozó tízéves hálózatfejlesztési tervek koordinált tervezését.

- (2) A tízéves hálózatfejlesztési tervnek különösen:
- a) jeleznie kell a piaci szereplők számára azokat a fő átviteli infrastruktúrákat, amelyeket a következő tíz évben és a következő tizenöt évben meg kell építeni vagy korszerűsíteni kell, figyelembe véve a jövőbeli rendszerigények kielégítését célzó előzetes beruházásokban rejlő lehetőségeket;
 - b) mérlegelnie kell az (EU) 2019/943 rendelet szerinti nem fosszilis alapú rugalmassági források, az (EU) [a COM(2025) xxxx javaslat szerinti, a transzeurópai energetikai infrastruktúráról szóló rendelet] rendelet szerinti nem vezetékes megoldások és a rendszerbővítés egyéb alternatíváinak használatát;
 - c) az (EU) 2024/1788 európai parlamenti és tanácsi irányelv²⁵ 55. cikke alapján két évente kidolgozott közös forgatókönyvön kell alapulnia, amelynek összhangban kell lennie az (EU) [a COM(2025) xxxx javaslat szerinti, a transzeurópai energetikai infrastruktúráról szóló rendelet] rendelet 11. cikkével összhangban kidolgozott központi forgatókönyvvel. A jobban megalapozott beruházási döntések érdekében az (EU) [a COM(2025) xxxx javaslat szerinti, a transzeurópai energetikai infrastruktúráról szóló rendelet] rendelet 11. cikkével összhangban kidolgozott érzékenységelemzéseket, valamint további forgatókönyveket vagy érzékenységelemzéseket is fontolóra lehet venni;

²⁵ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2024/1788 irányelve (2024. június 13.) a megújuló gáz és a földgáz, valamint a hidrogén belső piacára vonatkozó közös szabályokról, az (EU) 2023/1791 irányelv módosításáról, valamint a 2009/73/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről ([HL L, 2024/1788, 2024.7.15.](#), ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1788/oj>).

- d) összhangban kell állnia az integrált nemzeti energia- és klímatervvvel és annak aktualizált változataival, figyelembe kell vennie az (EU) 2018/1999 rendelettel összhangban benyújtott integrált nemzeti energia- és klímatervek jelenlegi állását, összhangban kell állnia az (EU) 2018/2001 irányelvben meghatározott célértékekkel, az (EU) 2023/1791 irányelv 27. cikkének megfelelően követnie kell az energiahatékonyság elsődlegessége elvének alkalmazását, valamint támogatnia kell az (EU) 2021/1119 európai parlamenti és tanácsi rendelet 2. cikkének (1) bekezdésében és 4. cikkének (1) bekezdésében meghatározott klímasemlegességi célkitűzést²⁶;
 - e) tartalmaznia kell az összes olyan beruházást, amelyről már döntés született, és meg kell határoznia azokat az új beruházásokat, amelyeket a következő három évben kell megvalósítani;
 - f) időkeretet kell előírnia valamennyi beruházási projekt tekintetében.
- (3) Az új infrastrukturális projektekhez kapcsolódóan ismertetni kell, hogy miként vették figyelembe a nem vezetékes megoldásokat, a nem fosszilis alapú rugalmassági forrásokat vagy a rendszerbővítés egyéb alternatíváit.
- (4) Az átvitelrendszer-üzemeltetőnek a tízéves hálózatfejlesztési terv kidolgozása során teljes mértékben figyelembe kell vennie a keresletoldali válasz, az energiatároló létesítmények vagy egyéb erőforrások a rendszerbővítés alternatívájaként történő potenciális felhasználását, valamint a várt fogyasztást, a más országokkal folytatott kereskedelmet és az uniós szintű és a regionális hálózatokra vonatkozó beruházási terveket.

²⁶ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2021/1119 rendelete (2021. június 30.) a klímasemlegesség elérését célzó keret létrehozásáról és a 401/2009/EK rendelet, valamint az (EU) 2018/1999 rendelet módosításáról (európai klímarendelet) (HL L 243., 2021.7.9., 1. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1119/oj>).

- (5) A szabályozó hatóságnak, illetve ha a tagállam e célra más illetékes hatóságot jelölt ki, az érintett másik hatóságnak biztosítania kell, hogy a tízéves hálózatfejlesztési tervről nyílt és átlátható konzultációra kerüljön sor valamennyi tényleges vagy potenciális rendszerhasználóval. A magukat potenciális rendszerhasználónak valló személyektől vagy vállalkozásoktól megkövetelhető ezen állításuk alátámasztása. A szabályozó hatóságnak, illetve ha a tagállam e célra más illetékes hatóságot jelölt ki, az érintett másik hatóságnak közzé kell tennie a konzultációs folyamat eredményeit, különösen az esetleges beruházási igényeket.
- (6) A szabályozó hatóságnak, illetve ha a tagállam e célra más illetékes hatóságot jelölt ki, az érintett másik hatóságnak jóvá kell hagynia a tízéves hálózatfejlesztési tervet vagy kérnie kell annak módosítását, valamint meg kell vizsgálnia, hogy a tízéves hálózatfejlesztési terv felöleli-e a konzultációs folyamat során azonosított valamennyi beruházási igényt, valamint hogy a terv összhangban áll-e az (EU) 2019/943 rendelet 30. cikke (1) bekezdésének b) pontjában említett, nem kötelező érvényű, az Unió egészére kiterjedő, tízéves hálózatfejlesztési tervvel (a továbbiakban: az Unió egészére kiterjedő hálózatfejlesztési terv). Amennyiben bármilyen kétség merül fel az Unió egészére kiterjedő hálózatfejlesztési tervvel való összhanggal kapcsolatban, a szabályozó hatóság nak konzultálnia kell az ACER-rel. A szabályozó hatóság, illetve ha a tagállam e célra más illetékes hatóságot jelölt ki, az érintett másik hatóság az átvitelirendszer-üzemeltetőtől megkövetelheti a tízéves hálózatfejlesztési tervének módosítását.
- Az illetékes nemzeti hatóságoknak meg kell vizsgálniuk a tízéves hálózatfejlesztési terv és az (EU) 2018/1999 rendelettel összhangban benyújtott nemzeti energia- és klímaterv összhangját.
- (7) A szabályozó hatóságnak, illetve ha a tagállam e célra más illetékes hatóságot jelölt ki, az érintett másik hatóságnak figyelemmel kell kísérnie és értékelnie kell a tízéves hálózatfejlesztési terv megvalósítását.

- (8) Abban az esetben, ha a független rendszerüzemeltető vagy a független átvitelirendszer-üzemeltető nem hajt végre egy, a tízéves hálózatfejlesztési terv értelmében a következő három évben megvalósítandó beruházást, a tagállamok biztosítják, hogy a szabályozó hatóság – az adott beruházás megvalósítása érdekében, amennyiben a legutóbbi tízéves hálózatfejlesztési terv alapján az még indokolt – a következő intézkedések közül legalább egyet köteles legyen meghozni, kivéve, ha a beruházás végrehajtása az üzemeltetőn kívül álló, kényszerítő okok miatt hiúsul meg:
- a) az adott beruházások végrehajtásának megkövetelése az átvitelirendszer-üzemeltetőtől;
 - b) a szóban forgó beruházás tekintetében bármely beruházó előtt nyitva álló versenytárgyalási eljárás szervezése; vagy
 - c) az átvitelirendszer-üzemeltető kötelezése arra, hogy fogadjon el tőkeemelést a szükséges beruházások finanszírozásához, valamint hogy engedélyezze független beruházók részvételét a tőkében.
- (9) Ha a szabályozó hatóság élt a (8) bekezdés b) pontja szerinti hatáskörével, akkor az átvitelirendszer-üzemeltetőt kötelezheti arra, hogy az az alábbiak közül egy vagy több intézkedést elfogadjon:
- a) bármely harmadik fél általi finanszírozás;
 - b) bármely harmadik fél általi kivitelezés;
 - c) az érintett új eszközök általa történő megépítése;
 - d) az érintett új eszközök általa történő üzemeltetése.

Az átvitelirendszer-üzemeltetőnek biztosítani kell a beruházók számára a beruházás megvalósításához szükséges információkat, az új eszközöket hozzá kell kapcsolnia az átviteli hálózathoz, és – általánosságban – minden tőle telhető erőfeszítést meg kell tennie a beruházási projekt végrehajtásának megkönnyítésére.

A vonatkozó pénzügyi megállapodásokhoz a szabályozó hatóság jóváhagyása szükséges.

- (10) Ha a szabályozó hatóság élt a (8) bekezdés szerinti hatásköreivel, az adott beruházások költségeire a releváns tarifaszabályozásoknak kell vonatkozniuk.”
4. Az 51. cikket el kell hagyni.

3. cikk

Az (EU) 2024/1788 irányelv módosításai

Az (EU) 2024/1788 irányelv a következőképpen módosul:

1. A 8. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Abban az esetben, ha a földgázipari létesítmények, hidrogéntermelő létesítmények és hidrogénrendszer-infrastruktúra építéséhez vagy üzemeltetéséhez engedély (például engedély, koncesszió, hozzájárulás vagy jóváhagyás) szükséges, a tagállamok vagy az általuk kijelölt illetékes hatóságok engedélyezik az ilyen létesítmények, infrastruktúra, csővezetékek és kapcsolódó létesítmények területükön történő építését vagy üzemeltetését a (2)–(11) és a (16) bekezdésnek megfelelően. A tagállamok vagy az általuk kijelölt illetékes hatóság ugyanilyen alapon engedélyeket adhat ki földgáz- és hidrogénellátásra és a nagykereskedelmi felhasználóknak is.”;

b) a cikk a következő (5a)–(5d) bekezdéssel egészül ki:

„(5a) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben a kérelem nem tartalmazza az eljáráshoz szükséges tanulmányokat, jelentéseket, illetve dokumentációt, az illetékes nemzeti hatóságok más érintett hatóságokkal együttműködve a kérelem benyújtásától számított három hónapon belül bekérjék a szükséges anyagokat a projektgazdától, meghatározva azok tárgyi hatályát és részletességét.

A szükséges anyagok bekérése után sem az illetékes hatóság, sem más érintett hatóság nem kérhet további információkat, tanulmányokat, jelentéseket vagy értékeléseket, kivéve azokat az eseteket, amikor a projektben vagy annak környezetében olyan lényeges változás következett be, amely miatt a megállapítások alapjául szolgáló eredeti kritériumok már nem megfelelőek, ha a rendelkezésre álló információk alapján enélkül nem lehetne kedvező döntést hozni, vagy ha biztonsági aggályok miatt van szükség a kiegészítő információkra. Ilyen esetekben az illetékes nemzeti hatóságnak a projektgazda rendelkezésére kell bocsátania a kiegészítő információkérés megalapozott indokolását.

(5b) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes nemzeti hatóságok megfelelő technikai, pénzügyi és humánerőforrásokkal rendelkezzenek ahhoz, hogy az (5) bekezdésben meghatározott határidőn belül határozatot hozzanak az engedélyezésről.

(5c) Az (1) bekezdésben említett, hidrogéntermelő létesítményekre és hidrogénrendszer-infrastruktúrára vonatkozó engedélyezési eljárás során a tagállamok előíranyozhatják, hogy amennyiben az érintett illetékes nemzeti hatóságok az (5) bekezdésben említett határidőn belül nem válaszolnak, az adott köztes közigazgatási lépéseket jóváhagyottnak kell tekinteni, kivéve a környezetvédelmi határozatok esetében, amelyek nem lehetnek hallgatólagosak, hacsak az adott tagállam a jogrendszerében nem rendelkezett ilyen lehetőségről.

(5d) Minden határozatot nyilvánosan hozzáférhetővé kell tenni az alkalmazandó joggal összhangban.”;

ba) a (6) bekezdés után a következő bekezdés kerül beillesztésre:

„(6a) A hidrogén szállítására és elosztására szolgáló rendszer-infrastruktúra tervezéséről, megépítéséről és üzemeltetéséről vélelmezni kell, hogy hozzájárul a nitrogénkibocsátás hosszú távú csökkentéséhez, és vonatkozásában nem kell előírni a nitrogénkibocsátás értékelése a 92/43/EGK tanácsi irányelv 6. cikkének való megfelelés céljából elvégezhető vizsgálat keretében.”;

c) a (8) bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„Az ügyintézési pontok megegyezhetnek az (EU) 2022/869 rendelet 8. cikkében említett illetékes nemzeti hatóságokkal vagy az (EU) 2018/2001 irányelv 16. cikkében meghatározott ügyintézési pontokkal.”;

d) a cikk a következő (16) bekezdéssel egészül ki:

„(16) A tagállamok digitális portált vagy összekapcsolt portálokat hozhatnak létre az (1) bekezdés szerinti kérelmek, a kapcsolódó folyamatok, a folyamatban lévő döntések és a kiadott határozatok kezelésére, könnyen hozzáférhető formátumban. Az ilyen portál vagy portálok hozzáférést biztosíthatnak az [xxxxx] európai parlamenti és tanácsi rendelet 10. cikkének (3) bekezdésében említett egységes digitális földrajzi információs rendszeren alapuló portálon rendelkezésre álló releváns környezeti és geológiai adatokhoz és határozatokhoz”.

4. cikk

Átültetés

- (1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek legkésőbb két évvel az elfogadását követően megfeleljenek. E rendelkezések szövegét haladéktalanul megküldik a Bizottság számára.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

- (2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

5. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

6. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, [...] -án/-én.

*az Európai Parlament részéről
az elnök*

*a Tanács részéről
az elnök*